Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2510 SIX PAGES NGÀY THỨ TƯ 29 DÉCEMBRE 1926 — NGÀY 25 THÁNG MƯỜI-MỘT NĂM BÍNH DẦN SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 18

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

Nhà Báo ở đường Lucien Mossard
số 85, gần trường học Taberd Saigon

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

CHỦ-NHƠN KIÊM TỔNG-LÝ : NGUYỄN-VĂN-CỦA

Chủ-nhiệm : LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây-thep đề : Lyctinh Saigon
Dây thép nói, số : 85 203

GIÁ BÁO

BẢN LỀ MỖI SỐ..... 0$05	
Đông-pháp	Ngoại-quốc
Một năm..... 12$00	Một năm..... 18$00
Sáu tháng..... 6.50	Sáu tháng..... 9.00
Ba tháng..... 3.50	Ba tháng..... 4.50

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI :

Mua Báo phải trả bạc trước và phải gởi ngay cho Ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Còn bài vở đăng báo thì cứ gởi ngay cho Chủ-bút.

GẦN TẾT RỒI !

Đong-bang ta có phải cần-tùng danh-thiếp (carte de visite) không ? Tưởng chẳng đợi trăm cũng biết rằng thường năm, đông-bang ta, nhứt là những nhà rộng giao-thân-hữu cố-hữu nhiều, còn sắm đồng vật chi bằng.

Vậy thì tết Annam đã sắn tới rồi, nên lo trước đi, nên đặt trước đi kẻo trễ. Nhà-in « Union » của ông Nguyễn-văn-Của, ở đường Lucien Mossard số 13 (Saigon) đã khởi sự nhận lãnh in các thứ danh-thiếp của chư-tôn.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE
N° 5964

GẦN TẾT RỒI !

Tại nhà-in « Union » của ông Nguyễn-văn-Của, ở đường Lucien Mossard số 13 (Saigon) đã khởi sự nhận lãnh in các thứ danh-thiếp của chư-tôn.

Tại nhà in nầy, danh thiếp làm rất đẹp lắm ! Để thứ kiểu chữ thường, để thứ kiểu giấy tinh-xảo ; nào sắc trắng, sắc đỏ, sắc hương, muốn trơn có thứ trơn, muốn có nhánh bông có thứ nhánh bông ; nói tóc một lời là hễ chư-tôn muốn thứ nào thì tự nhiên có theo thứ ấy

CHỈ SỐ NGƯỜI NGHÈO KHỔ Ở NƯỚC MÌNH

Vào khoảng vài mươi năm nay, ở nước ta đương gieo-thông đã tiện lợi, cảnh vận-tải dễ dàng, người nước đã xô đẩy nhau vào đường thương-nghiệp. Ở các nơi đô-hội, các nhà tư bổn lớn đua nhau người nầy lập công xưởng, người kia mở thương-hội. Các cửa hàng buôn to bán lớn cũng thấy ngày mở thêm ra, hàng nào bán hàng cũng trang hoàng, quảng cáo rộng lớn, trang cũng có vẻ phát đạt mở mang. Cách ăn chơi, lối giao thiệp, phần nhiều theo kiểu mới thức lạ, thật là xa hoa xỉ mỹ, đến gấp hai gấp ba ngày xưa. Ở các chốn thôn quê thì cái phong trào cải-lương trên trái cũng đã rộng. cũng đã nhiều nơi có trường học, có vườn ấu trí, có nhà hộ sản văn vân, trong thật là sầm-uất vui vẻ. Lại còn việc khẩu hoàng đồn điền của các nhà đại tư bổn, công cuộc rất là to lớn, ruộng đất hàng mấy trăm mẫu, hoa lợi hàng năm có đến hàng ngàn. Cứ thấy cái mặt ngoài nhiều sự cải quan như thế mà nói, thì ai chẳng bảo rằng ở xứ-hội Việt-Nam bây giờ, tài nguyên đã thật là sung dụ, đường kinh tế đã mở rộng thêm nhiều, nhân-dân ngày nay được hưởng cái hạnh phúc sanh tiền thật là dễ dàng hơn trước. Mà xét kỹ bên trong, thì sự thật lại hình như khác thế. Trước hết hãy xin nói các nơi thành thị : Những nhà đại tư bổn có sẵn tiền vạn bạc ngàn, gây dựng ra công cuộc to lớn, tiền xuất nhập một tháng kể từ hàng ngàn trở lên, tiếng tăm lừng lẫy, người trong nước ai cũng biết tên, hạng người ấy bây giờ trong nước một vạn người chưa chắc đã được hai ba người. Thứ đến các nhà buôn bán to lớn, cũng là người theo vốn ở các sở công hay là các sở tư, mà cơ sở vững vàng, làm ăn phát đạt, tiền bạc bao giờ cũng thừa thãi. Ấy tiêu thật rất mực phong lưu, kể vào hạng nhà rất sung trong ở chốn thị thành, hạng người ấy một vạn người sanh chẳng đã được bấy tám người. Thế nên đến những người theo việc ở các sở công hay là các sở tư, cơ sở không có, đường sanh lợi gì cũng không, quanh năm chỉ dụng chỉ trông vào mấy đồng tiền lương, cứ hết tháng là hết tiền : lỡ không may mà gặp việc chi tiêu bất kỳ, thì đã mắc vòng công nợ. Những nhà buôn bán lẻ-vặt, vốn liếng không có, toàn là gấy người nhờ người, chỉ phí hằng ngày, chỉ trông vào mấy đồng lời ăn bớt ăn xôi, rồi loa-vh quanh giật gấu vá vai ; không may gặp sự xấu đến bất kỳ, thua lỗ trong vài tháng, thì là cảo cùng, thì là tuyệt nghiệp, thì là cả nhà ra vào nơi khốn cực, sống dở chết dở không ra. Còn dưới nữa thì cái hạng những người thợ thuyền lao-động, tính công hằng ngày, quanh năm đầu tối mặt tối, cả ngày mỏi hôi nước mắt, tay làm vừa đủ bảm nhai, chỉ loanh quanh như thế đến hết năm hết tháng, chẳng được nếm chút gì là cái mùi vui thú ở đời cả ; chơi dưới nữa thì rặt là bọn gông thuê gánh mướn đói rét lam lũ, ăn bữa hôm lo bữa mai, đành cái thân vất vả như trâu như ngựa, cam cái phận nọa đốt như gỗ như đá, ở ở cạo eọe, lần hồi cho qua hết mấy mươi mùa nắng mưa lạnh là xong đời. Ấy người ở các nơi đô hội, tạm chia ra thì đại khái như thế.

Còn ở các chốn thôn quê, những nhà đáng gọi là bực cự phú, có ruộng cả ao liền, có tôn ngang dọc, tiền huê lợi mỗi năm có kể vạn, số chỉ tiêu hàng tháng có kể trăm, thì trong một tổng để thường có độ một vài nhà. Thế đến những nhà có tư cơ, có điền sản, số tiền thâu vào hàng năm, vẫn đủ cung số tiền chi ra mà thường được phong-lưu dư-dả, hạng người người ấy ta vẫn thường gọi là nhà giàu thả quê, thì một tầng cũng được đó vài ba nhà. Thế đến những nhà gia tư thường-thường có một vài gian nhà để làm chỗ nhứt ra chui vào, hoặc người thì vốn liếng có độ năm bảy chục một vài trăm, ngày thường thì làm nghề hàng xay hàng xáo, hoặc là chợ bán lẻng-xẳng, đến mùa thì mướn ruộng để cày cấy ; hoặc người thì có năm bảy sào một mẫu mà vốn liếng không có một đồng, lương ăn trong khi cày cấy cùng các khoản phí tổn về việc làm ruộng, toàn phải vay mượn của người, đến khi gặt được hột lúa về nhà, thì chỉ đã trang trải công nợ, và ăn tiêu cho đến mùa sau. Dưới nữa thì toàn là hạng người cùng khốn không có một mảnh tranh để che gió, một thước đất để cắm dùi, cả năm đầu đình cuối chợ, cày thuê cuốc mướn, lo sao cho đặ tiền đóng sưu nạp thuế, để được yên thân, còn thì bữa đói bữa no gọi là sống hơi cho đã sống, cái hạng lưng cao khố đen ở các chốn thôn quê, vì với hạng người lao-động ở các nơi thành-thị cái tình cảnh khốn nạn tưởng những người không ở vào cái địa-vị ấy, mà lại không lưu tâm đó xét, thì không tài nào hiểu thấy cho cùng.

Lại trong khoản năm bảy năm nay, thiên tai thường xảy ra luôn, nào là gió bão, nào là ngập lụt, tai nạn cũng thật là gớm ghê, cùng cảm thất nghiệp lại càng nhiều, đến bên yếu thì trôi dạt, kẻo nhau đi ăn mày ăn xin, đến hung-tợ thì tôn tụ mà thành ra đầu trộm đuôi cướp. Thanh-niên Nam đất các nơi rộng, vất sản có nhiều, số người cũng chưa đông đúc, tánh người cũng khéo làm biếng, lẽ nào cứ chịu cùng nhau sanh hoạt mãi cách khốn quẫn như mà ! Các nhà tri-thức, các nhà từ bổn ta nghĩ sao ?

T. Q.

QUAN TÂN THÔNG-ĐỐC NAM-KỲ đến Saigon

Sớm mai nầy 29 Décembre, quan Tân Thống-đốc Nam-kỳ M. Blanchard de la Brosse đã đáp tàu « Amboise » mà vào đến Saigon.

Cuộc tiếp rước Ngài rất nên long trọng, cũng như mấy lần trước các vị tân quan Thống-đốc Nam-kỳ ở đường Lagrandière đến ra đăng Catinat chạy thẳng xuống bến tàu Messageries Maritimes, thấy đầu cắm cờ hực hỡ. Có đủ các viên-quan chức-sắc và tỉnh giống hầu lại bến tàu xem rất trang nghiêm.

Vào lối 8 giờ thì tàu cập bến. Ngài vừa bước lên thì các quan đến tiếp chào, kế nhạc binh bản Quốc-triều, xem rất nên oai nghiêm tế chỉnh.

Đoạn khi Ngài cùng các quan lên xe noi theo đường : trước nhứt từ bến tàu chạy thẳng đường Charles de Cappe, kế lối đường Jean Eudel qua cầu-xây, queo qua đường mé sông Belgique đường đến đàng mé sông Le Myre de Vilers ; đoạn thẳng đường Catinat rồi quanh qua đường Lagrandière mà vào dinh.

Ấy công cuộc hiếp rước quan tân Thống-đốc Nam-kỳ buổi sớm mai nầy như thế.

Nhơn tiện, bổn-báo L. T. T. V. xin có mấy lời thành thật kính chào mừng Ngài.

HOÀN HẢI TÂN-VĂN

Nghề làm đồ chơi ở nước Nhựt

Nghề làm đồ chơi ở nước Nhựt ngày nay rất thạnh hành, chẳ thua kém nước Đức và Hoa-kỳ, còn số xuất cảng thì kém nước Đức mà được Hoa-kỳ.

Nghề làm đồ chơi ở Nhựt được phát đạt, là ở giữa đại chinh chiến mới rồi, cũng như nước Hoa-kỳ, nước Ý và Thụy-điển. Năm 1913, nghề là trước hết chính chiến Pháp Đức 1 năm, đồ chơi Nhựt xuất cảng được 2 triệu 48 vạn chín ngàn 792 đồng tiền Nhựt (yens). Đến năm 1914, là đầu cuộc chiến tranh, ở đời thường thế giới, các nhà cạnh tranh nhau và đồ chơi hết đi, thì đồ chơi Nhựt nhờ đó mà xuất cảng được càng năm càng nhiều, có năm số xuất cảng đã lên tới 21 triệu, 18 vạn, 9 ngàn 77 đồng tiền Nhựt, đến năm 1920 thì đồ chơi xuất cảng mới đứng mựa.

Năm 1921, ở cảo thị trường hoàn cầu đã có đồ chơi nước Đức, nước Pháp, nước Tiệp-khắc (Tchécoslovoquie) đợ vào, thì đồ chơi Nhựt đã sụt xuống 7 triệu đồng tiền Nhựt ; nhưng sánh với số xuất cảng năm 1913 còn được nhiều hơn gần gấp ba vậy.

Đồ chơi Nhựt thường làm riêng ở tư gia, nên cũng khó lòng mà tính số sản xuất hàng năm cho đích thật được. Còn những đồ chơi bằng sao su hay bằng nga giả, thì kể là đồ phụ thuộc, nên cũng không biết đích thật là bao nhiêu. Chỉ biết rằng : hãng nầy làm được nhiều lắm. Ở các chỗ phân-phối lớn, thường là đàn-bà con trẻ đã khéo lớn làm riêng trong nhà mình. Nên nghề làm tốt sẽ bao nhiêu không tính được, vì các nhà kế toán ít chú ý đến những sở làm việc, không được 10 người.

Các tỉnh lớn tạo chế đồ chơi là Đông-kinh (Tokio Kinh-đô nước Nhựt) Osaka, Kyoto và Aichi. Tỉnh Osaka là nơi trung tâm điểm cho việc sản xuất đồ chơi. Còn Đông-kinh là nơi trung tâm phân phát đồ chơi buôn bán nội trong xứ.

Năm 1923, các nhà tạo chế đồ chơi được 4501 nhân công, là 2818 đàn-ông và 1683 đàn-bà. Ở Aichi, nhân công cả đàn-ông đàn-bà được 1022 mà làm được đồ chơi trị giá 2 triệu 70 vạn đồng. Ở Kyoto, nhân công 527 người, làm được 1 triệu 28 vạn đồng ; ở Đông-kinh (Tokyo), 687 nhân công, được 74 vạn đồng. Ở Osaka, 560 nhân công được 48 vạn đồng. Ở Kanagawa 375 nhân công, được 22 vạn đồng. Sau hết ở Jamagata, 303 nhân công được 90 vạn đồng.

Ấy đó, một thứ hàng bán nhỏ mọn như đồ chơi thôi : thế mà ở nước người ta khéo làm cho ra lắm bao nhiêu tiền là thế đấy. Bạ tiền nhiều thì người xem mà dân thạnh. Bà con ta xem thế thì nghĩ sao ?

QUYỂN SÁCH HỮU ÍCH

Kể từ ngày 1er Janvier 1927, tại nhà in Union của ông Nguyễn-văn-Của ở đường Lucien Mossard số 13, sẽ có xuất bản một quyển sách biên đủ cả những giờ xe lửa Đông pháp chạy. Đáng kiểu quyển sách nầy rất gọn bỏ theo túi lắm.

Giá mỗi quyển..... 0$15

Quyển sách nầy thường ai cũng nên dùng lắm ! Có một quyển bỏ theo túi, đâu ngủ nhà, chẳng cần đi đâu hỏi ai cũng biết được giờ nào xe chạy đi, giờ nào xe chạy về. Thế thì còn chi tiện bằng !

TRUNG-HUÊ NỘI BIẾN

Tam phản đảnh-túc, Ngô-bội-Phu tán bại

(*Tiếp theo*)

Tại sao Quốc-dân chiếm Bắc-kinh là Phùng ngọc Tường rẻ diệt thế chung trừ hại cho nước, muốn hiệp với Quốc-dân đảng Quảng đông, Trương-tác-Lâm lại không kháng hiệp ? Trương tác-Lâm không kháng hiệp là tại hai cớ nầy :

Từ đạo đã Chánh-phủ Tèo-Côn rồi, thì Phùng với Trương, vì ý-kiến không hạp nhau, ai ra đàng nấy.

Đã vậy, Phùng thì trong dụng Ngoại hàng chẳng, thờ Bửu-tư Vật ; còn Trương thì quyết ngăn cản chẳng cho Bửu-tư-Vật thâm loạn Trung-huê. Thế mà Trương cần đầu nhờ, Bửu tư-Vật nhập đầu kia, chặn phía Bắc, vào phía Nam, dụ Quốc-dân đảng-Quảng-đông theo. Trương biết mà không chặn nổi Nay Trương may mà đặng cầm cang cho Quốc-dân đảng Quảng đông, thì Trương lo diệt tận Bửu-tư-Vật chớ có lý nào dung dưỡng nữa mà đi liên kết với Phùng : bởi Phùng cũng theo đảng Bửu-tư-Vật như Quốc-dân đảng (Cách-mạng) Quảng-đông ngày trước vậy.

Tại vậy mà Phùng cũng lo trừ hại cho nước, là diệt bọn Ngô-bội-Phu từ thống ngoại quốc Hồng-mao như Trương, mà Trương không hiệp ; vì Trương đóm thấy Phùng cũng có lòng tư. Cho nên Phùng ở Bắc xua (Kouc manh chân) Quốc-dân chiếm đánh xuống mặc Phùng ; Trương ở Nam đều bình (Kouc manh tang) Quốc-dân đảng đánh qua mặc Trương, hai đầu không tương tiếp. Trương lại còn có ý hề mà phá nát bình Ngô, chim đoạt Giang tây Vũ-xương Hê-nam Hà-bắc rồi thì tấn bình diệt Phùng, trừ đảng Bửu tư-Vật Nga cho dứt tối hậu hoạn. Dè đâu Trương còn đang chiến với Ngô chưa rồi, đã nghe bên Bắc binh của Phùng là Quốc-dân-Chân phải bại ; cự không lại Tôn truyền-Phang đánh phá vỡ tan, không còn mạnh gấp. Tế ra Trương chưa động tới Phùng, mà Phùng đã tán bại cơ đó . . . . . .

Đẹp an phía Bắc, Tôn-truyền-Phang trở qua Nam, quyết diệt Trương-khải-Thạch, mà tảo trừ Quốc-dân đảng. Trương tác-Lâm hay tin, e cho Trương-khả-Thạch một mình đay trở không lại Ngô-bội Phu, Tôn-truyền-Phang với Trần-kiền-Mirh, Trương-độc-Lâm phải chinh mình cầm binh xuất trận. Hai bên đánh nhau sức đường vì địa kinh thiên, đàng nào cũng quyết một mất một còn, thế vô lường lận. Thế mà thắng phụ bất phân, kỳ phùng địch thủ.

Trong lúc hai bên chín đang chiến đấu Phùng-ngọc Tường bại rồi chạy về Bắc-kinh, nhơn hết lẽ hữu bàn luận cả ngày cả đêm, rồi Phùng nhứt định từ Trung-huê, sang Nga-quốc. Phùng tính thay đổi ý phục cho khác dạng khác hình, giả làm học-sanh sang ngoại quốc học dao cầm binh trị nước ; dầu cực khổ thế nào, phải ra thân mật lên cu-li đi làm mướn lấy tiền mà ăn học. Phùng cũng không nản chi.

LÂM-VĂN-NGỌ.

(Còn nữa).

DIỄN THUYẾT

Bacliêu. — *Tuần hai mươi rồi ông Paul Monet có diễn-thuyết ở nhà Hội-đồng Bacliêu. Dự thính có quan chủ-tỉnh Balencie, quan phó Rivernois, M. Giordani chánh tòa ; M. Bocard, biện lý ; M. Carlotti ; M. Carrère, ở thương-chánh ; M. Lambleg, kỹ sư ; M. Louis Bốc học ; M. Bốc-phú Tùng, chủ-quản ; M. Phú Tra, ở Binhthuan ; M. Tam, v. v... gần khắp cả các quan lại các sở. Học sanh hôm đó không được ngày đông vì là nghỉ.*

Diễn-thuyết nghe rất hay nói về : **Việc đào-tạo lấy bọn thượng-lưu Annam.** *Ông Monet là một kẻ cảm tình mọi người, ông có kể cho biết những sự chánh thật khiến cho cả Tây Nam nghe thấy phải lưu ý. Ông có khuyên bảo Annam ta nhiều đều hay để thật hành chức trách khẩn kíp ấy. Những cha mẹ, và các học sanh nghe nói Trường Pháp-Việt Toulon mà ông mới sáng lập đó thì đều lấy làm thích ý. Theo gương của ông Monet đó thì bà con ta phải ra sức thật hành, nay ông Monet đã ra đơm sự mở mang một cái trách lớn nữa để mở mang tiến-hóa cho ta, vậy ta mong cho Annam mình hiểu hết và lả lòng cảm ơn việc đó.*

CÂU THẠI

« DUYÊN HỘI NGÔ, ĐỨC CÔ LAO ;
« CHỮ TÌNH CHỪ HIẾU:BEN NÀO NẶNG HƠN »
(Xuất vế-dụng)

Xin các bạn đọc báo cơn nhàn đàn lại cho vui. Ấy cũng là một phương mơ tủ.

Bạn trong hai tuần-lễ, vị nào đáp trúng sẽ đăng tên vào báo.

ĐIỂN-TÍN

ĐÔNG-PHÁP

Hanoi — Lời nghị ngày 20 Septembre 1926 cấm không cho chở gạo lúa trong cõi Đông-pháp ra các nước khác 3 đồng lại trong ba tháng cả.

⁂

Ông Chemin du Fou'ès, quản-lý sở xe-lửa Đông pháp và Yannam, đã gửi từ Bắc-kỳ xuống tàu « Claude-Chappe » ngày 23, đặng trở về Pháp-quốc có việc. Trong lúc nầy vắng mặt thì có ông phó quản lý Hilaire thế.

⁂

HUẾ

Bị mưa rất nhiều nên đường quản hạt số 1, từ Hậy số 52 và 53 đi không đặng, vì nước ngập lên cho đến 4, 5 tấc tây.

⁂

THƯƠNG HẢI

Mấy người coi may xe-lửa trong hãng xe-lửa của Langsa ở Thương-hải đều phế-công, đặng đòi thêm tiền lương, nhưng mà không có đều chi hại.

TỔNG CUỘC THỂ THAO ANNAM

Từ kiết ngày 28 Décembre

Matchs đá hôm thứ bảy 25 Déc.

Groupe A. — V nhiong an Gocong 2 bàn thua 1 (homologué)

Groupe B. — Cholon an Télepost 3 bàn thua 1 (homologué)

Matchs đá hôm chúa-nhựt 26 Déc.

Groupe A. — Distamy an Electro 2 bàn thua 1 (homologué)

Thứ bảy 1er Janvier 1927

Groupe B. — 3 giờ 30 à 4 giờ 30 — Télepost với Govan — Giám-cuộc : M. Nguu.

Groupe A. — 4 giờ 35 à 5 giờ 35 — Gocong với Gladiah — Giám-cuộc : M. Môi.

Chúa-nhựt 2 Janvier 1927

Groupe A. — 3 giờ 30 à 4 giờ 30 — Dakao với Thuduc — Giám-cuộc : M. Nhiều.

Groupe B. — 4 giờ 35 à 5 giờ 35 — Commerce với Pasi-Bert — Giám-cuộc : M. Thom.

Công văn

SỐ HIỆU 5022

QUAN QUYỀN NGUYỄN-SOÁI NAM-KỲ

Thường thọ ngũ đẳng bửu tinh

Tuân y chỉ dụ ngày 20 Octobre 1911, định quyền hành quan Nguyên-soái Nam-kỳ và các quan Khâm-sứ trong Đông-pháp ;

Chiếu theo chỉ dụ ngày 18 Avril 1918 định điều 16 về sự buộc nhượng tư sản trong Nam-kỳ. Lẽo thuộc địa Langsa Hanoi, Haiphong và Tourane và trong địa phận Quảng-châu-van, có chỉ dụ ngày 8 Mai 1921 sửa lại.

Chiếu theo tờ phòng định sửa đường toàn hạt số 13 đi lại chỗ khác, khác đi ngang châu thành Thudaumot ;

Chiếu theo tờ bàn đồ sửa nhà giấy chốt đường xe-lửa Laithieu Thudaumot, đã nhờ chuẩn ngày 1er Juillet 1926 số hiệu 1252 ;

Chiếu theo đơn của ông quản-lý hãng xe lửa nhỏ trong Đông-pháp, đề ngày 20-Oct. 1926,

Hội nghị tư thương thôi,

Nghị định :

Điều thứ nhứt. — **Định mở vụ tra xét tại châu thành Thudaumôt, coi tiện hay là bất tiện công việc dời nhà giấy chốt đường xe lửa Laithieu — Thủ-dầu-một tại châu thành Thủ-dầu-một, vụ tra xét nầy làm theo các khoản định trong chương thứ 2, điều thứ 3 trong chỉ dụ ngày 18 Avril 1918 nói trên đây.**

Điều thứ 2. — **Quan Thanh-biện chủ tỉnh Thủ-dầu-một thi hành lời nghị nầy.**

Ký tên : Le FOL

⁂

Vì lời nghị định quan chủ tỉnh Cantho ngày 10 Décembre 1926, cấm quan Nguyên-soái Nam-kỳ phê chuẩn ngày 16 Décembre 1926.

Trong kỳ hai tháng kể từ ngày nay sẽ bắt mà bỏ vào khu giam cầm những chó không có buộc dây hay là khóp mồ đi trong địa phận hạt Cantho.

Những chó coi bộ có bịnh dại sẽ bị đập chết lập tức, còn những chó không dại mà chó không nhìn trong kỳ hạn định trong điều thứ 2 lời nghị ngày 17 Séptembre 1924 thì cũng đập chết.

Con thú nào mà bị con thú dại cắn, dật hay là người, hay là có đăng đến con thú dại, thì phải bị đập chết lập tức.

Quan lãnh sự tuần thành Cantho, Cairang và Rachgoi, các quan chủ quận, Hương-quản trong làng, mỗi viên chức ấy, tùy theo phận sự thi hành lời nghị nầy.

ĐÔNG THINH TƯƠNG ỨNG

Lời cầu xin Chánh-phủ ghé mắt

Xem Lục-tỉnh tân Văn số 2.503, thấy mấy lời cầu xin của mấy ông trợ giáo làng (instituteurs communaux) chúng tôi đây cũng lấy làm thương thảm vô cùng. Vậy nên tôi chẳng nệ lời quê tiếng kịch cũi xin Chánh phủ rộng lòng ghé mắt giùm thì ngàn năm chẳng tôi ơn của con tôi.

Hiện bây giờ đây mỗi mỗi trường làng đều hai lớp học mà có một thầu dạy mà thôi ; như vậy phận sự mỗi thầu giáo đó phải dạy đến hai hạng học-trò. Tại vậy nên từ mới khai trường số học trò đến bốn, năm mươi đứa, lần lần coi mỗi học trò học lần lần phát rồi cha mẹ chúng nó đem về, không cho đi học nữa ; rốt lại còn một đôi mươi đứa mà thôi. Nay Chánh-phủ toan bỏ mấy ông trợ giáo cũ mà tuyển bổ sơ học bằng vào, một thầy mà dạy hai thứ học trò như trước thì chúng tôi đây gẫm cũng không thể nào hơn xưa đặng.

Theo ý ngu tôi vọng, chớ chi nhà-nước làm như vầy thì cơn nghĩa vẹn

Feuilleton n° 384

TIỀN CĂN

CUỐN I

HỒI THỨ

Lim-Phà bạn bỉ

Nam-tước. — Thật tạng mất từ mấy bữa nầy nên ta để ý khi về bà hỏi bạn biết đanh mà đến đâu, lấy đem cho ta.

Bạch-tỉ-Nì. — Đã biết đi ngoài nầy đã lâu, lấy cây xách và đồng tiền ra mua bán.

Bẩm Ý khắc mấy lần !

hai : Mỗi trường đều đăng ít nữa là hai thầy ; đặng như vậy.

I. — Là khỏi phụ lòng mấy ông trợ giáo cũ.

II — Là các ông có văn bằng sơ học đặng tuyển bổ vào hàng trợ giáo khỏi mất lòng trông đợi.

III — Là học-trò nơi chốn thôn quê đặng nếm thêm chút mùi học thức nữa.

Nếu chẳng tôi hết dạ yêu cầu mà Chánh-phủ có lòng đoái tưởng thì ngàn năm ơn kia còn đội

NGUYỄN-VĂN-Ý,
Làng Bình-Thành, Gocông

BÀI BÀN TRONG BAN VĂN HỌC CỦA HỘI NỮ-CÔNG

NGƯỜI ĐÀN-BÀ ĐỨNG ĐỊA VỊ LÀM VỢ

Địa vị làm vợ là một cái địa vị đặc sắc của nữ giới đối với nam giới, vì rằng các địa vị khác của cả nhân thì nam giới nữ giới cũng là nhau cả, chỉ có địa vị làm vợ là khác nhau.

Vậy địa vị đặc sắc ấy chỉ em ta ngày nay cần phải giữ gìn cho thế nào để cho được xứng cái địa vị ấy.

Đại khái trong một đời người đàn bà có thể chia ra làm ba thời kỳ : 1 thời kỳ ở nhà với cha mẹ, 2 thời kỳ ra lấy chồng, 3 thời kỳ đã già. Trong ba thời kỳ ấy thời kỳ ở nhà là khi còn nhỏ nhỏ cha mẹ nuôi nấn dạy dỗ những đạo tam tòng những cần từ đức, và tiết cả những các việc có quan hệ với thân thế mình sau nầy ; còn thời kỳ đã già là khi sức đã yếu tinh thần đã kém chánh là thời kỳ yên hưởng sự hạnh phước của mình đã cùng nhau với người bạn trăm năm mà gây dựng nên. Thời kỳ ở nhà thì đã có cha mẹ vì lại cũng đã qua rồi, còn thời kỳ già yếu thì còn chưa tới, chỉ còn thời kỳ có chồng là một thời kỳ rất quan hệ cho thân thế sự nghiệp của mình.

Theo trong tôn giáo không-phương mấy ngàn năm nay đã sáng-hoá đã thiết-hành, đã bảo-tồn được nhơn loại là đạo nhơn giáo mà chủ-nghĩa rất trong là ngũ luân, mà về luân lý phu phụ thời đặc bút rằng, phu nghĩa là nhu-thuận. vậy chữ thuận là mục-đích của địa vị đàn-bà đối với chồng không nghi gì nữa.

Lẽ thường có thuận nhau mới hòa nhau, mà vợ chồng cố hòa nhau thời anh nhùm em nhen, vợ oi chồng dù, cùng nhau một lòng một ý làm việc chi mà chẳng nên đạo nhà mới vững đối với địa vị mình mới được hoàn toàn.

Nhưng thế mà ở đời người may kẻ rủi, người gặp cảnh thuận người đương cảnh nghịch, muốn cho trọn chữ thuận cũng khó lắm thay !

Thuận là không nghịch đối với chồng cũng cốt là không nghịch mà thôi.

Còn như những lẽ khuyên răn, những lẽ nâng đỡ, an ủi ở lời nói việc làm, chữ thuận cũng còn nhiều phương diện, yếu tại người đàn-bà biết nhiều dụng chữ thuận cho đạt đến mục-đích của nó, thời mới xứng cái địa vị đặc sắc của nữ giới là địa vị làm vợ.

Còn như trên nhờ cha mẹ chồng dưới nuôi dạy con em, biết cần biết kiệm, sáng sớm chăm lo lắt cắt các việc mình có lẽ thay sức cho chồng được khỏi phần tâm mà chăm lo bổn phận của chồng phải làm, để dựng nên hạnh phước với nhau, đến được như thế cũng do mình biết phận sự mình là chữ thuận, mà thiệt hành được chữ thuận ấy.

Tục ngữ có câu : « Thuận vợ thuận chồng tác biển đông cũng cạn », thế là một câu cùng lý, một bài chánh luận của địa vị đàn-bà đối với chồng.

Madame THÂN-QUANG-KHẢI
Soan

Nữ-công Học-hội tại cầu.

BẤT TRI TÁC VĂN

Vâng - Vương thờ vua Trụ, Vũ Vương lại đánh vua Trụ
Sao nói phụ tử nhất tâm ?
Không-Tử tôn nhà Châu, Mạnh-Tử không tôn nhà Châu
Sao nói hành-hiu đồng đạo ?

Hai câu ấy là văn-đề về nho-gia lý-thuyết, thật có giúp-ích trong học-giới chứ chẳng không. Xin như vị thầy nhân bàn luận hai câu ấy cho đích xác, rồi gởi bài đăng báo, đặng qui độc-giả nhân lãm cho vui. Bởi sự hành văn là nhà ngọc phương châu; chẳng thà gì vui hơn bàn luận văn bài vậy. Xin lưu ý ! Xin lưu ý !!

Đông-pháp thời-sự

GIA-ĐỊNH

Ông Tà mung

(ở đường hàng điếp) ấp trung nhi Gò-vấp.

Tôi xin nhân với ông hương ấp Ngô, hiệu là ông Lực làm thầy tài hàng ở đó, ấp trung nhi (Govap) Hồm trong ông kỳ trong làm nhựt thì ông làm vật đó, mà sao nay hơn hai tuần rồi, mà ông làm thinh thì coi rất buồn cười lắm, bởi vì ông ta của ông tôi thầy ông làm một chiếc cà rà của M. C..., đó thiệt là dại tai.

Còn trong cái vụ mất mất nầy cũng có vài ba người mà sao ông làm không được, hay là ông không thầy vật gì cho vừa ý ông mà làm thinh đi, mình làm thầy bắt cầu lợi, lấy danh mà thôi. Vậy tôi xin ông làm làm sao cũng tri ra vật đó, chớ ông không làm ra thì chiếc cà ra của M. C..., thì mất hoy.

Thôi it lời nhân cùng ông Lực, và chư vị ông tà minh là một cối cũng như người ta đứng để thế gian chế. Cù lão.

SAIGON

Bưng trọn một cái xe kéo

Nguyễn-văn-Minh dit Chuộc, 44 tuổi làm nghề cu-li-xe, ở đàng Lefèbvre mới bị giải lên tòa vì tội ăn cắp của Mme Nguyễn-thị-Lưu ở đường Chasseloup-Laubat, một cái xe-kéo trọn, giá đáng có 60$.

Vậy cho đáng phạt, một cái vỏ xe cũng ở tù, thà là mang luôn một cái xe.

Làm mất nữa

Mới hôm qua một bà đầm thưa mất bốp, lui đui bữa nay một ông tây cũng vậy, M. B..., ở đường Paul Blanchy số 249 xuống bót, cũng thưa như bà đầm kia, cũng một cái bốp đa, nhưng khác có một chút là cái bốp nầy có đựng một tập ngân-phiếu của nhà ngân-hàng Pháp-Hoa, còn về việc tiền bạc thì hồn lắm, trong ấy có ba đồng mà thôi. Có gấy ở công của ông thời khỏi nói, đây một bốp.

Cũng bỏ quên

M. T... ở trên vườn táp Trà-thác, cũng vậy, lo mua đồ đạc đặng sắp bày cho đẹp, nào là một cái áo so-mi bằng hàng, nào là vỏ hàng, nào là dây chằng quần, mua nhiều lắm, đến nỗi phải gói phân làm hai gói, ông mới kêu xe kéo đặng đi về, lui đụi tới nhà ông chạy nhanh vô, bỏ đồ mua lại trên xe rồi. Tới khi nhớ lại thì ông lật đật chạy ra kêu một cái xe-kéo khác ông leo lên biểu xe-phu : « Đi đi ngay lai bót nầy ».

Lại bỏ quên nữa nè

Ông R... M... làm số Kiểm lâm ở Bến-súc (Thudaumot) xuống Saigon ngụ tại Hôtel d'Annam, đông xuống bót mét với quan tuần thành rằng : ông đi xe-kéo mà ông quên cái số xe nó là mấy nên ông xuống mượn số tuần thành làm ơn cho người đi kiếm giùm cái va-ly bằng da vàng, trong ấy có áo quần con nít, mà ông bỏ quên trên xe ấy, chớ phải ông biết số xe nó thì ông khỏi cần mượn ai cho mất công.

3 người mất còn anh nầy đem trả đồ của ai ở đâu không biết

Xa-phu Nguyễn-Được, kéo xe số 2075 ở đường d'Arfeuilles số 22, đem xuống bót giao cho số tuần cảnh quận thứ 3, một gói đồ có bảy cái ao gối dài, hai cái áo gối nằm và 3 miếng vải lau đồ của anh ta lượm đặng ở đường Paul-Blanchy.

Ngô chưa, 3 người đi thưa bỏ quên đồ trên xe kéo mà anh xe kéo nầy lại đem trả đồ gì ở đâu, không ai biết cả.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc ARTAGNAN sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn lối ngày 2 Janvrier.

Chiếc CLAUDE CHAPPE sẽ chạy Annam và Tonkin lối ngày 31 Décembre.

Chiếc CAMRANH sẽ chạy đi Annam và Tonkin, lối ngày 31 Décembre.

Chiếc SPHINX sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt bổn, lối ngày 16 Janvier.

Chiếc ANGKOR, sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt bổn, lối ngày 29 Janvrier.

Chiếc ROUME, sẽ chạy đi Singapore lối ngày 2 Janvier.

Chiếc PAUL BEAU se chạy đi Xiêm lối 6 Janvrier.

Chiếc AMBOISEsẽ chạy đi Pháp-quốc, lối ngày 1er Janvrier.

Chiếc AMAZONE sẽ chạy đi Pháp-quốc, lối ngày 10 Janvrier.

Chiếc ANGERS sẽ chạy đi Pháp-quốc, lối ngày 24 Janvrier.

Chiếc COMPIEGNE sẽ chạy đi Annam và Tonkin, lối ngày 10 Janvrier.

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc ARTAGNAN ở Pháp sẽ đến Saigon lối ngày 30 Décembre 13 giờ.

Chiếc SPHINX ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 12 Janvier.

Chiếc AMBOISE đã đến Saigon hồi sớm mai nầy.

Chiếc ROUME, ở Singapore, sẽ đến Saigon ngày 29 Décembre.

Chiếc AMAZONE sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 7 Janvrier.

Chiếc ANGERS, ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến Saigon, lối ngày 21 Janvrier.

Chiếc PAUL BEAU ở Xiêm, sẽ đến Saigon lối ngày 2 Janvrier.

Chiếc AMERIQUE ET BANKOK đã tới Pháp-quốc, hôm ngày 26 Décembre.

Chiếc CAMRANH ở Pháp-quốc đã đến Saigon, hồi sớm mai nầy.

Chiếc COMPIEGNE ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 7 Janvier.

Chiếc ANGKOR ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 26 Janvrier.

Chiếc COMPIEGNE ở Konkin và Annam sẽ đến Saigon, lối ngày 27 Janvier.

CHỢ LỚN

Ngày xuân có hãy còn dài

Cô Trần thị Teu, tuổi còn tơ, năm nay mới vừa hai tám lẻ, ấy là cái tuổi lòng xuân còn đang phơi phới, cuộc đời còn đang bàn-hải biết bao nhiêu. Thế mà mới rồi đây, cũng vì cô một chút trong gia đạo bất hòa, cô rầy-rà với chồng cô sao đó ; cô nổi lấy làm oan ức lắm, nên cô tức giận vô cùng, cô quyết chẳng còn kể gì đến cái tuổi xuân xanh, cô bèn mua á-phiện về hòa với đầm-thanh, cô làm một chén đầy, đoạn cô bưng liền ực ráo Uống rồi, cô nằm dã-dượi, cô đập tay đập chưn, xem lấy làm bức-rức lắm. Nhờ vậy mà khiến chồng cô thấy biết, lật-đật đem cô vào nhà-thương, cho cô uống thuốc mửa ra ráo. Hiện nay cô cũng vẫn còn ngồi tại thế mà xem ngọn gió trăn lu, bắc hiu, ngày đêm thiên-lý lại qua qua lại.

Chết hụt !

Tàu chạy Lục-tỉnh

Chiếc LOUIS BLANCHET chạy đi Pnompenh-Angkor-Bacprésh, ngày thứ năm 30 Décembre, lúc 21 giờ.

Chiếc d. RUEFF chạy đi Cambodge-Laos ngày thứ bảy 1er Janvier 1927 lúc 21 giờ.

Chiếc NAM-KY chạy đi Ouest ngày thứ sáu 31 Décembre lúc 21 giờ.

Chiếc JONQUE chạy đi Tayninh, ngày thứ tư 29 Décembre lúc 8 giờ.

Chiếu NAMKY-KHMER chạy đi Cap-Saint-Jacques, ngày Lundi, Mardi, Jeudi et Vendredi, à 8 heures. Samedi, à 12 heures.

VẠN-HÒA

N° 88, Rue de Gocong — CHOLON

KÍNH CÁO :

Hiệu VẠN-HÒA nhượm vải đen thứ hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải đề nhằn « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đã có tiếng trong Lục-Tỉnh hơn bà mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhượm đen dùng chẳng hề khi nào trổ, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bờ như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tấm thứ vải đen đều đề nhằn hiệu : VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổn-hiệu nhượm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng điệp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu, đặng mà thủ lợi và cho chư quí khách mua lầm, tưởng là vải của bổn-hiệu : Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái Hiệu vải, cái hình chủ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là :

1. 3 con cá Kim-Ngư 3 màu.
2. 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3. 1 con cá Kim-Ngư xanh.
4. Vạn-Hòa con gà trống.
5. Vạn-xuân-Long xe lửa.
6. Vạn-Hòa chiếc tàu.
7. Vạn-xuân-Long bươm bướm.
8. Hiệp-Mậu con ngựa đua.

Téléphone 702

VẠN-HÒA KÍNH KHẢI.

THUỐC HỘ TRỪ BỊNH TRONG PHỔI

SIROP AKKER

Chế nên thuốc mới làm ra, không vị độc địa, không vị làm nghề nghiệp. Nhơn lo hành-nguy cho thiết là thuốc thiên hiệu không thuốc nào không đề uống trừ

Bịnh ho, ho khắc-khải
Sổ mũi, ho kéo đàm
Đau lồng-ngực phải, nóng lạnh
Bịnh suyễn, đau lồng ngực.

Thuốc Sirop Akker uống tuyệt ho, mất hồi hộp, làm cho thở thong mạnh, khác nhỏ đàm dễ, và trừ liết độc địa trong phổi.

Agent Général
PHARMACIE SOLIRÈNE

CÓ BÁN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

Coi chừng trả đồ giả-giả

E. C. Pharm. 294 rue B

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 29 Décembre 1926.

GIÁ BẠC

	29 12	28 12
Nhà-nước.....	12 F. 25	12 F. 25
Ngân hàng Đông-pháp..	12 40	12 25
Banque Franco Chinoise	12 40	12 25
Hongkong Shanghai....	12 35	12 25
Chartarud Bank.....	12 40	

MỄ CỐC

Giá lúa chở đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá 700 kilos

	GẠO CŨ	GẠO MỚI
Vinhlong.....	6$80 à 7$90	6$05 à 6$15
Gocong.....	7.15 à 7 25	6.30 à 6.40
Bạlàu.....	7.05 à 7.15	6 15 à 6.25
Sáu.....	7.20 à 7.30	6.15 à 6.25
Sadec.....	6.40 à 6 50	
Cairang.....	6.65 à 6.75	5.90 à 6.00
Gạo trắng	6.35 à 6.45	6.10 à 6.20
Gạo đỏ..	5.65 à 5.75	5.40 à 5.50
Giá thường ..	6.87 à 6.97	6 11 à 6.21

Chúa các hiệu xe máy
LÀ XE :

CÓ BÁN TẠI HÃNG:
AU SPORTIF FRANÇAIS
135, Rue d'Espagne
SAIGON

J. B. LOUVET

Cuộc đua xe máy chạy đường lộ và bảng qua ruộng. 7-11-1926

Hạng nhất Lakermance sẽ trước bỏ người thứ nhì 800 thước.

CHẠY VÒNG Ở CAP St JACQUES

Hạng nhất Lakermance sẽ 2 ngàn thước trước người thứ nhì

nhẹ chắc gọn gàn

Feuilleton n° 384 — *Du 29 Déc. 1926*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN NHỨ

HỒI THỨ XIII

Lim-Pha bạn biển đi coi hát

Nam-tước. — Thật quả vậy, tôi xin lấy lụng mất từ mấy bữa rày đây ; cho nên tôi để ý khi về bàu rao cho thiên-hạ biết danh mà đến. Ủ, bần rao ấy đâu, lấy đem cho ta coi thử ?

Bạch-li-Ni. — Để tôi đi lấy. Tôi có biểu đề ngoài nầy đây ».

Dứt lời xô cửa bước ra, gỡ bần cây xanh và đăng cho Nam-tước.

Bần ấy khắc mấy hàng chữ như vầy :

« Rạc cho bá-tánh hay ngày thứ ba 22 Février, là ngày khai lễ, tại phápđình Popolo sẽ xử tử hai tên tội tử hình là Andréa Rondolo với Peppino, theo như án tòa Rota đã định ; vì tên Rondolo phạm tội giết người đáng kính trọng là cha César Terlini coi họ nhà thờ Saint-Jean-de-Latran ; còn Peppino thì phạm tội đồng-loã với tên cường-đạo tăng-bạo Luy-di Lam-Bá và nội đảng.

« Rondolo thì xử treo ;

« Còn Peppino thì xử chém.

« Xin các nhà nhân-đức mở tấm lòng nhân, cầu nguyện xin Chúa bơn ơn cho hai tên khốn cùn ấy biết ăn-năn thống-hối ».

Xem qua Nam-tước Phan nghĩ lại câu chuyện mình rình nghe tại tháp Cô-li-huê không sai chút nào tối cả. Cho đến tên họ và tội tình của tử phạm cũng ý. Vậy thì người trên tháp đeo dây xuống đó chẳng là Luy-di Lam-Bá chớ ai ; còn người áo trắng hằng thật là Lim-Pha bạn biển rồi đây. Duy còn có một điều muốn tìm hiểt có phải Công-tước Monte-Cristo là Lim-Pha bạn biển đây chăng.

Nghĩ tới đây, Nam-tước Phan sực nhớ, coi lại đồng-hồ đã điểm chín giờ ; Nam-tước vội-vàng đề bước vô phòng, vào kêu Tử-tước. Dè đâu vào chưa tới phòng, đã thấy Tử-tước khoát mảng bước ra ; thức dậy hồi nào đâu mà đã sửa sang, quần-áo bảnh bao, râu-mày nhẩn-nhụi. Ấy cũng bởi Tử-tước, tuy mỗi mê ngon giấc, mà chẳng quên cái hội hưu-đăng ; cho nên mê giấc thì mê, mà giấc mộng còn mơ tưởng mãi, không thể nào ngủ quên cho được. Nam-tước Phan mới kêu Bạch-li-Ni mà hỏi : « Mấy giờ hai ta đã đã sẽ hai, chẳng hay ra mắt Công-tước Monte Cristo đặng chưa ?

Bạch-li-Ni. — Đặng chớ ! Tôi vốn biết Công-tước Monte Cristo có thói quen dậy sớm, nên tôi dám tưởng ngài thức giấc có hơn hai giờ đồng-hồ rồi.

Nam-tước. — Ủ mà chủ quán tưởng ra mắt ngài bấy giờ không chi thất lễ nữa chứ ?

Bạch-li-Ni. — Có chi là thất lễ ; tưởng ngài vui mà hậu tiếp nhị vị lắm chớ.

Nam-tước. — Vậy thì hay. »

Nói rồi xây hồi tử-tước. — « Cố-giao đã sẵn chưa. hay còn chi nữa ?

Tử-tước, — Tôi sẵn đợi cố-giao nầy giờ đây chớ.

Nam-tước. — Vậy thì chẳng ta qua phòng tạ ơn Công-tước có lòng tưởng tới. »

Dứt lời nhị vị ra đi, Bạch-li-Ni giành đi trước, tới phòng gõ cửa.

Tên bồi phòng ra mở cửa. Bạch-li-Ni hỏi : « Có lịnh Công-tước nơi khách phòng không ? »

Tên bồi thưa có rồi ra dấu mời vào Nhị-vị công-tử đi ngang qua hai cái p'ò'ng chưng dọn trang hoàng ghế bàn qui lạ, tưởng cho nội nhà quản Bạch-li-Ni không có phòng nào có đồ qui vậy. Qua hết hai căn phòng ấy rồi vào phòng khách, thật là nghỉ tiết đẹp đẽ hẳn hòi. Dưới gạch có trải khăm-nuê, trên ghế thì có nệm êm gối điệu. Hai bên vách treo nhiều bức tranh thượng cổ, vẽ khéo vô song. Nhị vị cùn đứng nhìn, bỗng nghe tên bồi mời nhị vị ngồi chờ, vào trình Công-tước. Nói rồi tên bồi bước vào xô cửa mà đi. Bấy giờ, nhị vị công-tử ngồi lâm thinh, vào mặt nhìn đồ qui lạ. Càng trông càng đẹp, càng ngó càng ưa ; Nam-tước mới hỏi Tử-tước Anh-Be :

« Chẳng hay cố-giao nghĩ sao trong đây ? »

Anh-Be. — Theo ý tôi tưởng người ấy với của nầy, thì Công-tước Monte-Cristo, nếu chẳng phải là tay cự phú ở đâu, thì cũng là bực đế-vương giả hình đi ngoạn.

Nam-tước. — Thôi ! Ngài ra kia, MuÔ-i biết ngài là người gì, để rồi sẽ hỏi ».

Nói chưa dứt, thấy một cánh cửa mở hoát, màng vén lên, Công-tước bước ra tiếp khách.

(Còn tiếp)

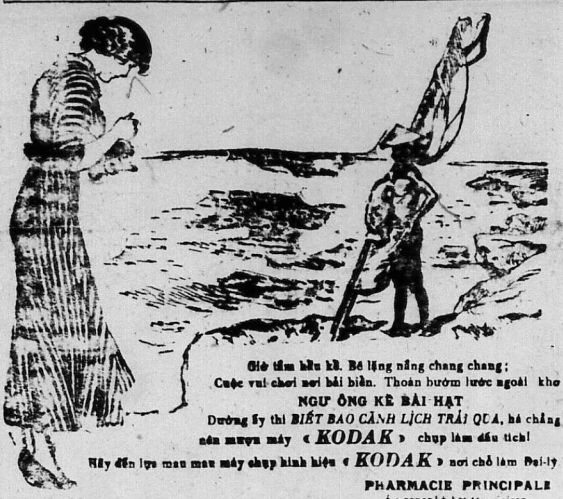

Giờ tìm hiểu kỹ. Bề lặng nâng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bướm lước ngoài khơ
NGƯ ÔNG KẾ BÀI HẠT
Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm đầu tích!

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi chỗ làm Đại-lý

PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát tây Saigon

Quí khách nên vui lòng đem đồ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

CUỘC ĐUA 100 CÂY SỐ TRANH CHỨC
VÔ ĐỊCH NAM-KỲ
Ngày 19 Décembre 1926

XE:
« ALCYON »
ĐOẠT GIẢI NHỨT

1er MORVAN
3e THƯỢNG
4e LÒNG

Xe ALCYON là một thứ xe thiệt tốt chắc chắn, nhẹ nhàn và coi lịch có bán khắp cả trong Nam-kỳ nơi mấy nhà thương-gia Annam tại Saigon và Lục-tỉnh.

Máy hát nào tốt mà chắc?
Đĩa hát nào hay mà xài đặng lâu dài?
CỦA HIỆU:
VICTOR-VICTROLA
Chỗ hiệu nào

Hoàn cầu xứ nào lại không biết!

Máy « VICTROLA » hát đĩa « VICTOR » thì nghe cũng như con hát, hát bên tai mình vậy!

Đĩa Cải-lương «VICTOR» đã hay, lại có mấy cô Đào danh tiếng, như là: Cô Năm-Phi, cô Hai-Xiêm (Bạn Vân-Hi-Bạn), cô Ba Xuân (hồi trước ở bạn Tài Lập-Ban), cô Năm-Cúc (bạn Thầy Năm-Tú) ca giảm.

Muốn mua cùng xin catalogue thì hãy viết thư cho hãng:
INDOCHINE FILMS CINÉMAS 108 Boulevard Charner.— Saigon
là Đại-lý của hiệu VICTOR ở Nam-kỳ và Cao-mên

Xài được hiệu VICTOR thì mới là không uổng đồng tiền mua cho!

Thuốc hoàn
NIRVA
Trị bịnh
bỏ Nha-phiên rất thần hiệu
Nó thế cho thuốc Solution R
của ông HOLBE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC
L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát tây, Saigon

Bột ăn PHOSPHATINE FALIÈRES danh
Từng lên nay, bán gởi đựng trong hộp thiết hàng chỉ khít kính lắm.
Có mua không cho được bột PHOSPHATINE FALIÈRES đăng bổ mạnh khác, hãy cho cân nhắc sửa, người lớn trẻ bượt, ăng cơm ăn đặng khỏe, mạng sống lâu dài thêm mới thành.
Đại lý bán chung cấp — Đại chủ thì 8 Pierre, số 8, đường Ba Đình, Hà Nội.

Thay mới đổi cũ

Kính.

Lục-tỉnh qui-khách rõ:

Khách-sạn « AN-KHƯƠNG » ở đường Amiral Courbet, số 26 27 29 31, Saigon, vẫn cũ-vợ chồng của ông HUỲNH-VĂN THÁI, trưởng hãy lấu qui-khách đã tăng vãng lai, dự-biết. Hay khách-sạn ấy, vang lại cho tôi làm chủ, kể từ nay 1er Décembre 1926 đổi hiệu là PHÚ-TOÀN KHÁCH-SẠNG. Chẳng dợi gì lục-chân qui khách cũng rõ, về tôi làm chủ, thì, tự nhiên trong khách-sạng, sửa sang nghi-tiết hẳn hòi. Ấy là làm chủ, phẩm ai cũng thế, cũng muốn sao cho đặng vừa lòng qui khách, cho khách: ăng mà thanh bạch. Nhưng thay đổi rách nào? Tay mới đổi cũ là lẽ hằng; tử sao cho tinh khiết mát mẻ; tiếp đãi trong hậu. Tôi cũng như ai, lẽ nào hơn ai đặng. Song tôi có chia ra như vầy:

Nào bất phòng nào rốt-đát cũng sạch sẽ; nhưng phòng tam một đêm mới giờ khác. phòng đã qui-khách lục-châu lên hoặc mới mình, hoặc có vợ con, nghỉ đôi ba ngày đến khác; tôi không chịu để lộn xộn sanh phiền. Ngoài ra khách-sang tôi còn có chỗ để xe-hơi, có phòng-tắm và có đủ người chịu sai nhiều ngày đêm.

Vậy xin mời qui khách lục-châu, nhơn dịp đến Saigon ghé khách-sang tôi một lần cho biết.

LÊ-VĂN BỀN
Chủ tiệm đóng giầy nỉ Chơ Bình hiệu PHÚ-TOÀN

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhiều là mấy lạy mộ thờ thảo trước khi tập điền những miếng quờn mới nhọc họ hay đăng thứ rượu chác hiệu « PREIGNAC »,

Thứ rượu nầy mùi vị diệu dàng dễ uống mà chất rượu lại hiền lắm cho bổ khoẻ giãng gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện tập thể thao.

Bản sĩ vả bán lẻ tại hãng BOYLANDRY, 17, place du Théâtre Saigon có thứ chai sẵn vẻ có thứ trong thùng sẵn nguyên.

NGẬM MỘT HƯỞN
VALDA
TRONG MIỆNG
Thì Khỏi đau đớn giọng Khan cổ Khỏi nóng tánh cổ mất,
và lại Không ho
Có nghiệt mùi, no miệng, mà ngậm được thuốc ấy thì cũng nhỉ tiền
Ấy là
một thứ thuốc thần biến lắm
DỄ MÀ THI
các chứng bịnh ho lao và ho ngược.
THUỐC HƯỞN
VALDA
Có bán khắp trong các tiệm thuốc
Ít xem thì nhớ coi trên nắp hộp có hiệu chữ
VALDA
Giấy chứng nhận

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

BỘNG-PHÁP
NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH BIENHOA

YẾT THỊ. — Đơn xin phải mãi đất Nhà-nước.

TÊN, HỌ, NGHỀ NGHIỆP VÀ CHỖ Ở NGƯỜI XIN	CHỖ TỌA LẠC SỞ ĐẤT	SỐ miếng đất	SỐ tờ họa đồ	SỐ SÀO XIN	HÌNH THỨ
Ông Huỳnh-đình Khiêm và Võ-hà-Thanh (Biênhoa)	Làng Anhình và Tânmỹ Tổng Mọi Binhcach	»	»	3.000 mẫu	B: Đất quốc gia. N: Đường Phước-hoà Phú-riềng suối Gió O: vẫn đất quốc gia. Đ: Rạch-Rạt. T: Đất quốc gia.
Bà Jeanne Robert Duran Saigong	Làng Thanhxuân Tổng Mọi de Thưnhơi Quận Phú-Riềng			5.000 mẫu	N: Đất Michelin và suối Nam. S: Suối Cam. E: » O: Đất quốc gia.

VIỆC TRANH CẠNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thì lệ điều 26 lời nghị định ngày 27 Décembre 1918 và điều 48 nghị định ngày 14 Novembre 1914, việc tranh cạng và kêu nài về các đơn xin trên đây, phải tỏ nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày giáng yết thị nầy và nộp cho quan Tham-biện chủ tỉnh B ênhoa.

Biênhoa, le 14 Décembre 1926.
L'Administrateur.
Signé: [illegible]

NÊN XEM SÁCH
SADEC NHƠN VẬT CHÍ
mới xuất bản

Được Hoà-Đồ Đại-Nam ấn tử « Kim-Tiên »
Nhà nước Bảo Hộ định ấn bổn sách làm sách phát thưởng các Công-trường tại xứ Trung Kỳ

Cũ tích danh thắng tỉnh Sadec.

Khách du lịch đến tỉnh Sadec hoặc nơi bổn xứ mà không đi xem cảnh-vật, nơi dấu tích nổi tiếng là: Nhà ở, Mồ-mả Thái-Đô Cao-Hoàng-Đế (Vua Gia-Long) đóng quân tại Hồng-Ngự (nước xuống Sadec) và cửa Tiền-Ngự cảng ở chiến ấy. Trong ở Chanh-miên Thiết-lộ Đại-Nam mở rằng-rãi nước Xoài (Làng Long-hưng (1) Sadec) là nơi Thầy-Ngôn và Hậu-Giang giáp mối, các kênh lạch chảy dồn vào đó, nước chảy vòng xây lại, nên kêu bằng HÀI-Ô (nước-xoáy). Quang sát đến cảnh đồn nầy và cách đã Bắc-Ngự, thì ta lại tưởng tượng đến ngày ấy đức Cao-Hoàng đã từng bôi chân Hà-Ô ngày mà bảo tồn được giang-sơn, để khôi-phục ngày Tây-Sơn tiếm đoạt. Chiến ấy thuộc về đất tư chứ đất vẫn tự tôn tự kính, giữ-gìn là một cái vết tích cổ-cảnh ngày nay. Còn lăng-tẩm các vị Công-Thần cung-phò thì nhiều lắm, nhưng trước đành nhứt số năm nơi cảnh trường cây hẹp với cảnh trang nghiêm ở chỗ ấy như là: 1° Lăng Cậu tức Hầu Nguyễn văn-Mẫn (tự là Hựu) cũng ở tại làng Long-Hưng (nước-xoáy), là linh Ái-Phụ của đức Cao-Hoàng, — 2° Bình Lăng Vĩnh-Phước (Sadec) dấp đã ngày-nay, mộ vị Phúc-Thần là Cự Quận Công Nguyễn-Phước-Hòa; 3° Lăng Cự Quận công Nguyễn-văn-Nhơn ở làng Tân-Đông; 4° Miếu thờ và mồ Cự Đô công-Thường (tức là ông Cảm-Lành), hai ông bà nằm song song mồ mả tại làng Mỹ-Trà (Cao-Lãnh) và 5° Vân Thành miếu tại làng Mỹ-Trà (Cao-Lãnh) nếu chẳng cung chiêm các chốn cổ tích ấy thì chẳng hóa là nằng mất cái công quang sát, vì chẳng các cảnh trường gì trang nghiêm hùng tráng hẳn.

Quang sát những cổ tích danh thắng ấy mà có một quyển sách « Sadec Nhơn Vật Chí » trong tay thì rộng đường khảo cứu nhiều; hoặc có quyển sách ấy cầm lên mà ngồi tại nhà mà mắt đương ngắm các phong cảnh danh tiếng của tỉnh Sadec ngày xưa đã thấy.

Sách dày 148 trương, bìa 150, có gần 70 bức hình ảnh phong cảnh và nhơn vật đẹp đẽ.

Giá mỗi cuốn là: 1$50
Ở xa gửi thêm 0$30 tiền cước.
Hỏi mua tại Tác giả: M. Nguyễn văn Đâu, 115 Rue de Verdun, Saigon.
Có trữ bán tại Saigon: Nhà in J. Viết; tiệm Thanh-Hương 18 Boland 2 rue; tiệm Thinh-Quang, 62 rue Sabourain.
Tại Sadec: Tiệm M. Trương văn Hanh; Tiệm Hà phước-Sanh; Tiệm hiệu Minh Hà phước-Tường và nhà in M. Hồ-văn-Lang.
Tại Cantho: Nhà in « Imprimerie de l'Ouest ».
Tại Huế: Quán Tạp-Chí « Lời-Thăm ».

(1) Lăng Long Hưng trước kia gọi là lăng Tân-Long khi đức Cao-Hoàng đình trù tuyển ấy hội hiệp nhiều vị anh hùng danh đẹp nước nhà Tây Sơn, rồi Ngài cải gọi là « Long-Hưng ».

TIỂU THUYẾT MỚI
GIAI NGẪU THIÊN THÀNH
(Ái tình tiểu thuyết)

Văn-từ tao-nhã, ý vị thâm-trầm, ái tình các thương Trách mà ta trách, tìm phương an, xa gần, thương gì nghiêm, hãy là một cái ái tình đáng khen đáng khích.

GIÁ ..... 0$40

Mua nhiều xin viết thư và gởi mandat cho
Mme Ngô thị Truyền 103 rue d'Ormay Saigon

Grand Cinema du Centre
105. — Rue de Paris
CHOLON
院戲影尖中岸堤
Có bán và cho mướn phim ảnh Tây, Tàu đủ thứ
CÓ TRỮ NHIỀU BÓNG TƯỜNG
hãy tuyệt-điều
Ai muốn mua hay là mướn để hát lại xin mời đến thương nghị.
Sẽ tính giá rẻ

Muốn bán
Một cái xe hơi bảy chỗ ngồi, 6 cylindres, 16 chevaux sửa lại mới.
GIÁ RẺ:
Vị nào muốn mua xin viết thư hỏi ở đến thương-nghị nơi nhà-in.

ĐÈN
khí và đồ phụ tùng đèn khí măn-sông hiệu « WIZAND » đều lựa dùng theo các kiểu
Bán sỉ và bán lẻ tại cửa hàng
TRẦN-QUANG-NGHIÊM,
101, Rue d'Ormay Saigon

BÀI DIỄN-THUYẾT

Của ông Nguyễn-tuấn Kiệt nghị viên địa hạt Hội đồng Bảo đức Bếntre

Thưa các ngài,

Giữa đây có đông mặt các qui chức tân cựu và đủ mặt quốc dân nơi tỉnh Bến-tre, tôi xin tỏ lòng cảm ơn các qui vị phải vén chẳng chê tôi là người tài sơ học ít mà công cử tôi ra làm đại biểu cho quốc dân trong nhân tông.

Trong cuộc tuyển-cử nầy đã nghe phen có nhiều người ra mặt ứng cử và dùng cái thế lực kim tiền mà tranh cạng trình độ của qui vị đã đem lên cao rồi nên cái thế lực kim tiền tức nhiên phải thoái bộ. Tôi chẳng vì đắc-chí mà của tâm qui công, song tôi ra mặt bằng thế diện, bằng ý kiến mà chư qui vị vì yêu tâm hiệp ý đều mến cảm tôi, chớ chẳng vì cử tiền ba.

Trước khi tôi ra đứng cử thì tôi đã sắm sẵn một cái chương trình và tôi ý sẽ theo cái chương trình ấy mà đem trải trước mặt chánh phủ mà xin cho đặng. Thế động là do ý quan trên, cho kể thay mặt cho quốc dân phải làm sao cho ích nước lợi dân mới đáng mặt người đại biểu.

Thưa các ngài,

Vẫn tỉnh Bến-tre là nơi cheo leo giáp ranh hạt Vĩnhlong và Mytho. Các tay hung đồ thường hay tung hoành nơi đây vì nhơn sông Hàm-luôn cùng mẻ tắt Hồ đào mà nhiều bài đân lành. Trên đầu mỗi có sẵn đồn Hàm-luông song không đủ vô đón mà ngăn ngừa phương đạo tặc. Tôi sẽ khẩn cầu cùng quan chủ tỉnh mở xin một cái đồn nơ làng Quới-thành là chỗ vẫn về và đường thông thương rất là gay go, nếu có một cái đồn nơi đây thì đủ trong tiếp với đồn Hàm-luôn trong cơn khẩn-ấp Muốn cho dân an cư lạc nghiệp thì trước hết phải lo giữ sự bình an, ấy là về việc tuần phòng.

II

Trong điều thứ hai tôi sẽ hết sức khẩn cầu xin cho Socsal một nhà giấy thép. Vẫn hạt Bentre có 4 quận Thạnh-phú Mỏ cày, Bạtri và Socsal. Thạnh-phú có nhà giấy thép Thạnh phú. Mỏ-cày thì có giấy thép Mỏ-cày và Caimon còn Bạtri thì có nhà giấy thép Bạtri và giống trôm dưy có quận Socsal thì không có nhà giấy thép thì; ấy làm là hết sức, cho Socsal cũng là nơi phồn thạnh, cuộc buôn bán tranh hành ana công nghệ cũng đủ mà, nếu không có nhà giấy thép thì thiệt hại cho nhà thương mãi là ngăn nào. Còn phương đàm chánh trị thì cho Socsal giáp ranh hai hạt, tương xây ra phiền cuộc rắc rối, muốn thông tin sự ngụy niềm trong khi cấp tập thì phải làm sao? có phải do theo lẽ tương sai người đáp bộ chạy đến sau bá, gió Qui ông con quờn lúc nọ có cầm an cuộc đang của Mỹ Hưa ở tổng Bảo-hòa đó cho, cũng nơ hoàng nanh mọi cách tự do mà quan tiên không nay biết, là gì đang ấy đã khó lắm mà mang lòng người coi trọng, nên trong việc chánh trị nếu đến nơi, nơi quan trên hay đang ra trước mặt, bỏ giam xét-xét của người trạm, đang ở hạn tu mà thác nơi ngục, chứ cũng tay đẩy mà ra, có có phải oan nơi thiếu mà gây thép không.

Cũng thì mọi quận sau quận Bạtri đã có nhà giấy thép là, Giồng-trôm là có nhà, ai muốn nộ đong qu n hai vực qua đó có người ở cùng xin chánh phủ lập thêm một nhà giấy Thép ở Hương điểm. Hương điểm cách Giồng trôm bốn ngàn thước mà xin lập thêm, hương chi cây Socsal của là sản bề phú thiên tài của xứ Giồng trôm và Hương điểm là sanh theo kỹ nghệ thì phân ta có hưu.

III

Dẫn thuỷ nhập điền

Từ ngày thương nhơn hoa kiều đến ở ngày khúc sông đó đặc tiếc ấy đã sông dalai bị pau ở cạn lấp ít rồi thì nước vô ở ở mé sông từ Hàm-luông quay đến đến chỗ nhà đi mé sông lấp cạn không có ngon nào rút nước, bởi phần nhà đi ở Vĩnh-phú đến Xiêm-đan cho thì đang tuổi phát, nước lớn nhiều lắm, tuy mà có sự phát bộ hoặc mà thôi nước. Tôi tôi xin lấy cách đi đến tại gần phía đan lugn cùng các vị nhà đã đã thấy nước đến xé mương đặt cống mà dẫn thủy nhập điền và trừ xâu ở ở tuổi ở ra khỏi ruộng, song việc đất thành vì việc công lớn lao và các điền ấy vì phẩm thất bát rất nhiều nên việc tiền bạc còn khuyết kém-nên chưa cứ thành. Vậy trước hết tôi sẽ cầu xin cùng Chánh phủ vì cái ngon tu Bông lai cao thông và bề thêm sâu thêm vào thước; một là: có nước ngọt cho dân làng quới thanh dùng hai là: rút nước ở cả miệng ấy. Sau nữa tôi xin kiến kinh nhỏ ngay ngày cây bên vì ngon nầy đó sau nước chảy mạnh và có tốt rút nước được trong ruộng. Còn nơi lớn đó tôi sẽ xin làm cống nhỏ làm cống bằng đá cắc như cầu Bầu Âu vậy.

Nếu được vậy thì mấy chục ngàn mẫu ruộng hư hại bấy lâu sẽ trở nên phú mẫu được.

Chấn chỉnh học đường

Nội tổng Bảo Đức hồi trước được ba trường: là Socsal, Tiên Long, Hàm-Luông. Nay trường Hàm-Luông đã đóng cửa rồi là vì cảng nhơn Hàm-Luông ít quá không đủ trả tiền Thầy giáo. Nay bắn Hòa lại biện về Bảo đức hai làng nữa: là Tân Lợi và Quới-Thành-Quới-Thành có trường học thì mới thì mở thêm Quới-Thành thì số na trường đông hơn Nguyên như rồi Song trước kia tổng Bảo-Đức chia ra nhiều làng là làm cho số đứng-tơn-rất hiếm hoi, nay như quan trên sắp lại sổm hai ba làng làm một. Vay tổng Bảo Đức có 5 làng rất lớn là: Tiên-Thủy, Tiên Long Phú Luông, Tân Lợi và Quới Thành. Làng nào dân số đông lớn tiền công nhơ rất nhiều. Vậy tôi sẽ xin cùng Chánh-lập nơi Phú Luông và Tân Lợi một làng một ngôi trường, còn trường Socsal nay đã lớn rồi nay mev sẽ trở nên trường primaire en plein exercice.

Học trò rắc làng học khá rồi thì đến Socsal mà học thêm thì có lẽ sẽ thì cấp bằng sơ học được.

Còn về nhà Bảo sẵng thì Socsal đã có rồi song là nhà tạm mà thôi thiếu cách vệ sanh. Vậy tôi sẽ xin chấn chỉnh lại và cho một ông Lương y-Bổn-quốc hoặc một viên chưởng dầu để cứu giúp dân khi đau ốm.

Thưa các ông:

Tôi vẫn biết nói trước không hay vì tôi nhớ câu tục ngữ ấy: Làm giỏi hay hơn nói giỏi. Song cái bổn phận của tôi là phải vạch phải chỉ cái khuất lấp cho quan trên thấy. Theo thiếu kiến của tôi bao nhiêu thì tôi sẽ tỏ bày cho chánh phủ hãy nhiều, miễng a có ích cho dân có lợi cho nước, khỏi mang tiếng tương gỗ hình rơm và sau nữa đến ơn qui công có lòng hà cố mà công cử tôi ra mặt.

Vậy kh dứt lời tôi xin chúc cho,

Pháp Việt qun tuế.
Qui ông khương ninh.

Tiền thủy, le 31 Juillet 1926.
NGUYỄN-TUẤN KIỆT
Hội-đồng Đạc-hạt Bảo-Đức.

CÙNG CHƯ VỊ ĐÁP THẠI

Vẫn biết việc thai đối là việc cả vài và phương mở trí; ngoài ra, không có chi cợ rằng khẩn-thiết cho lắm. Vậy muốn cho tiệc cả bạn đọc bớt mỗi khi gặt lời đáp khó phải tốn nhiều tiền vô-ích (Đáp một câu thì ăn đến mất hết tiền tiền gần đến 0$15 cũng đáng cợ rất nhiều) xin chỉ cho các bạn được rõ cách nầy: Mỗi tiếm đánh-thiếp hoặc một miếng giấy trắng nhỏ, cứ ăn đáp vào đó đánh lành, chưa-nhiệp và cứ để là đã đã. Chẳng cần phải dán bao thì chỉ tốn có hai cc. Như thế thật là tiếc lắm!

Xin chư vị hoa ý

Thuốc tiêu Cà-lăc Cypselline
Thuốc đã đến nghiệm rất giỏi Cypselline
Tonnisse tiêu ra, những thuốc hay phải hết lạnh tiêu ra. Thuốc đã nổng lắm.

Danh tiếng bốn bể trên cả.

Bại phổi, ho lao, ho thanh khiến nóng cả đêm ngày.

Kiểu xe trọng 10 mã-lực

HIỆU:

CITROËN

TOÀN BẰNG THÉP. — CÓ THẮN ỞBÁNH XE TRƯỚC

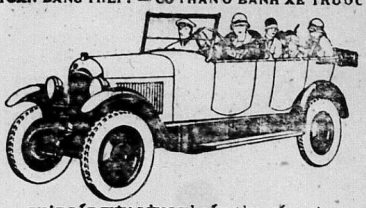

THẬT RẤT TIỆN DỤNG VÀ LẤY LÀM TIẾT KIỆM

Có đủ đồ phụ tùng: Nào nhịp để cho sự chạy được êm ái, đồng hồ xem giờ, công-tơ xem mã-lực, hai cái kèn nhận hơi, có thùng để đựng đồ phụ tùng vật và thùng truyền hơi gần nơi bàn đạp, vân vân...

CÓ BÁN TẠI HÃNG XE HƠI BAINIER ĐÔNG-PHÁP

AUTO-HALL, Saigon

là nơi làm Đại-lý cho toàn cả miền Đông-pháp

Trước khi dùng cơm:

UỐNG MỘT LY

COGNAC CUSENIER hiệu «COURONNE»

với SODA MELIOR

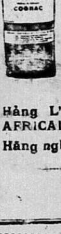

Thì các ngài sẽ ăn dộng nhiều cơm

Hoặc sau khi ăn cơm rồi mà uống một ly nhỏ rượu *COGNAC* nầy thì khỏi lo các bịnh như no hơi hoặc không tiêu thực. Rượu *COGNAC CUSENIER* hiệu « *COURONNE* » nầy rất có ích làm. Mỗi người đều nên có trong nhà một chai để phòng khi nửa đêm rủi phải bịnh đau bụng lạnh chơn, thiên-thời, dùng nó cũng đỡ cơn ngất nghèo đặng.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

Hãng L'UNION COMMERCIALE INDOCHINOISE & AFRICAINE.

Hãng nghánh ở: SAIGON, PNOMPENH, HAIPHONG, HANOI, NAMDINH, BENTHUY, THAIBINH, YUNNANFOU, TOURANE, HUE, QUINHON, NHATRANG, DONGHOI, THUXA.

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

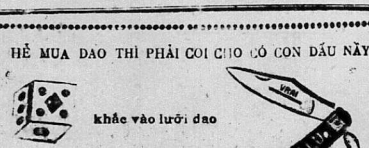

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt

Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

ANNAM, TỈNH DẬY!....

III

DIỄN-THUYẾT

THƠ NGÔ

của ông Paul MONET cùng ông DƯƠNG-VĂN-LỢI

(Tiếp theo)

Ông Lợi ơi, chỉ những người có phép biến lụ mới có thể bảo người bàn thân bất toại mà không lo ngự hiể = rằng : « Mầy hãy đứng lên và bước đi ». Có lẽ ông cũng khônngoan quá mà chẳng những phép biến lụ. Vậy ông hãy nên dùng tài-trí mà công-kích những thói cờ-bạc và các nết xấu của quốc-dân ; hãy khuyến-khích, hiệp quần những nghị lực sáng suốt tận tâm, và sau mười-lăm hay bai-mươi năm nữa, khi các ông làm việc đã có hiệu quả rồi, thì giờ có tư-cách mới thì sẽ xin những quyền lợi mới.

Tôi lại nhớ rõ một đoạn, tôi phải nói thật rằng đã làm cho tôi trái-ý và chướng nghịch nữa. Vì quên mất khôn-ngoan nên ông đã bàn một vấn đề — và là vấn-đề nào ! — mà ông chưa khảo cứu mấy. Xem như ông nói rằng đạo Khổng chỉ có một tí « ảnh - hưởng nhỏ mọn » về đường luân-lý của Annam thì biết rằng ông không khảo cứu rộng về vấn-đề đó có điều quan-hệ to lắm. Vì đạo Khổng hình như là ông chỉ biết mấy điều lờ mờ lắt lẻo mà ông còn nhớ ở trong mấy câu định tắc nghiêm lệ như hóa đã mất cả tinh thần đạo-giáo ; nay ông nói về đạo Khổng cũng như là một ông Homais đi giảng đạo Ký-Tử mà chỉ biết đạo Ký v. mình mới trông thấy có mấy kẻ danh cả Y-pha-nê-la làm những cách lễ bái rẻ con như khi xưa bình ảnh của một vị nữ-thần trang điểm lịch sự.

Toật nếu rằng một người Annam biết quan sát suy nghĩ như ông mà không học các khoa tối yếu Ký cho rộng thêm tri-thức. Tôi chắc rằng nếu người ta không khảo cứu cho rõ điều những đạo Phật, đạo Lão, đạo Ký-Tử, (antri la) đạo Khổng, thì không sao có thể giải quyết được cái vấn-đề Pháp-Việt. *Cả sự khó khăn của vấn-đề ấy là ở trong thế lực hành-động của cả hai dân*, mọi bên là giống dõi người « có » đạo Ký-Tử » mà đạo ấy đã ăn cắt tinh nào thì tôi không nói ở đây, và bên nữa là những con chim « nhà-nho » mà nay không có học hành khảo cứu, suy xét gì về những nguyên-tắc cốt-rễ của Khổng-giáo nữa.

Ở trong tâm địa của hai dân ấy thì mọi nên có cái tinh-thần Khổng-giáo là đạo dạy về luân-pháp xã-hội, còn bên kia thì có tinh-thần Ký-Tử giáo là đạo dạy về chủ nghĩa bác ái, mỗi người vui lòng hi sanh cho kẻ khác, dầu chang tôi không biết, nhưng cái tinh-thần ấy vẫn còn, và xưa nay vẫn đun rủn những cách hành động của chúng tôi. Và tất cả sự suy-biến xã-hội, mà các ông phải chịu khốn đốn ngày nay, xét cho cùng ra, chỉ là ở *sự biến luân-lý*, nguyên gốc sanh ra từ lúc bỏ hẳn những nguyên-tắc cao thượng ấy mà nay các đạo khinh thường chẳng hiểu chi hết.

Nay những đông-bang ông không có ý tưởng đạo đức, và không có lòng tin một điều luân-lý cao thượng nào cả ; họ nhắc lại những câu kinh sách mà họ không tin, họ coi là vô nghĩa ; vì thế họ không có thể tin được những điều gọi là ý tưởng cao thượng vì nghĩa quên lợi (mới rồi tôi lại phải chứng nghiệm một việc thất vọng đau đớn), và thường chỗ nào cũng chỉ thấy những sự lỏn-hỷ bất tiện gắt mạo gian dối. Bịnh đó không phải là chỉ riêng có người Annam ; từ sau khi chiến tranh đến giờ tôi đã thấy nhiều nơi phải bịnh ấy lai lai. Nhưng ở đây và ở bên Tàu thì bịnh ấy đã trầm trọ lâu ngày và rất rác khắp cả. Và ấy là lại Không-giáo suy đồi mà đến nỗi thế.

Kìa tôi nói rằng phải khu gọi tôi « linh hồn luân-lý » của hai dân tộc, không phải là tôi muốn nói — như ý ông tưởng lầm — rằng phải tìm kiếm những người Annam và người Pháp có luân-lý cao thượng để cầu người ta giáp dân. Tư-tưởng tôi muốn phát minh thì khác hẳn thế. Tôi thì đu rằng mỗi một nước có tiết coi giống như một người, cũng có những đức hạnh và nết xấu riêng vì tính chất của nước ấy, đó là một người minh trưởng tượng — là « linh hồn luân-lý » — linh hồn ấy có sanh hoạt, tiến nơa, hành động vì sức cử động của những người trong nước ấy, mà sự cử động ấy nếu là không có định hạn trước vì mỗi người có năng lực tự do, nhưng cũng có định hạn trước một ít bởi những tính chất về nói giống của mỗi người chẳng là ảnh hưởng. Và trong tương « linh hồn luân-lý » đó thì tôi nhìn là cái hình ảnh trường tượng mà các đường tiến bộ, tư tưởng, hồn tuyệt, ân ái, đã tế dung nuôn..... Là cái hình ảnh trường nó nhắc vẫn ha-yâm ở trên cao, và xe xét cả tham mỗi nước trong đoàn vận mạng, hết sức ảnh-hưởng vào sự vinh động của nước ấy, dầu người ngoài không nhìn thấy lo g, cốt để làm hạnh-phúc, tiến hóa cho hết cả nước.

(Mai tiếp)

Cách chơi phong nhã

Giờ rảnh, không có cái gì thú bằng có cái mấy chụp-hình. Ấy là cách chơi có lý-thú tinh-thần.

Hiệu KHANH-KỲ ở Saigon, đường Bonnard số 54 có đủ các thứ máy chụp-hình để hiến các quí-khách ngài nào mua, bán-hiệu xin hiên đủ kiểu, giấy, thuốc và chỉ dẫn tường tận cách chụp hình cách rửa, cách phơi, cách dán, cách siu-tập, cách giữ gìn, chỉ trong mươi bữa thời biết tường tận.

EM SỐT NHẸ BỊNH TỨC THỞ

POMMADE ROYER

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »

ở tại Câu-kho, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gồi nhuộm bền Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trở 4$00 một thước tây.

Luc-soap láng-chảo, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lun-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$50 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thương hang, thiệt trắng, dệt rõng bằng tơ Thương-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (ba lăng đen huyền, không trở không đồ lông), khổ trung 5$50 một quản.

Các mốn hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thương-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đúng cỡ hàng tốt mà bán cho đồng-hàng ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là tiên nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn tri danh hiệu qua châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bắt câu là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.

Câu-kho — Saigon.

Kính cáo.

Sông lâu nhờ rượu

(Longévité grâce à une liqueur)

Hiện bây giờ bên nước Huê-kỳ có một vị điền chủ đã ngoài 96 tuổi mà hãy còn sức lực mạnh mẽ như người ở tuổi, đi đứng chắc hẳn, ăn nói rõ ràng, vì người ấy người trọi ngoài đồng cứ tối-tớ làm công chuyên.

Ngày nọ có một người đi thăm hỏi, bèn thử xem hiểu lại đâu hay sao đến bao tuổi rồi mà còn gắc lực không phai hèm vậy? Ông già đáp lại rằng: Có chi lạ đâu mà hỏi, cả đời tôi trước khi ăn cơm hay uống rượu một ly nhỏ rượu Quina Gentiane hiệu Mouet là một thứ rượu trường sanh bất tử.

Nay nơi khách nghe mà cũng có lòng, muốn một việc như người thân như ông, liền về nhà sai tớ đi mua chai rượu Quina Gentiane mà dùng mỗi bữa. Thiên hạ nghe nói cũng cố tập tham sanh, cũng bèn rủ nhau đi mua rượu ấy đem về mà uống bổ phan nhiều.

XIN LƯU Ý

Bổn hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG *đã được phòng ở tại đường Can'on môn bài số 38 Cholon, kính cáo cùng lục-châu chư thân chủ đặng lẫm tường:*

Từ bổn hiệu khai trương tới nay lần tay tính có mấy chục năm dư, hằng mong ơn-chư tôn đồi tưởng, nên thân chủ càng ngày càng đông, thật bổn hiệu rất thâm cảm thanh tình. Vì vậy mà bổn hiệu chẳng nại khó nhọc, tốn của hao công, nghiêm chế ra nhiều thứ thuốc thần hiệu để giúp ích cho chư tôn trong khi nắng lửa mưa dầu. Chẳng để mất đâu có kỳ gian nó giục đỡ tư lợi không kể tiền nhơn hại mạng, nó làm ra những thuốc bậu bạ cho số chứng, còn người nó làm những hộp, ve, gói, vân vân giống lựa theo bổn hiệu mà gởi bán khắp nơi, bởi « cho chư tôn lầm tưởng của bổn hiệu chế ra. » Vì hễ lại mua thì chẳng nó nói thuốc của Nhị-thiên-Đường » nên sự chư tôn chẳng xem kỹ mua nó uống thì rất hại cho sanh mạng. Nhưt là vọng ứng nhị-thiên-đầu thì chẳng nó mạo nhiều hơn hết; vậy xin lục-châu chư tôn ai muốn mua thuốc của bổn hiệu Nhị-thiên-Đường, thì hãy xem cho kỹ hình dạng phật mập và hiệu N. T. Đ. sẽ lấy.

Vẫn tắc vài lời ước trông lục-châu chư tôn lưu ý cho lắm.

Cholon le 6 Juin 1926.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.

dược phòng 38 rue Canton 38 Cholon

Tiệm Hòa-Mỹ Caolanh

Kính cáo cùng lục châu qui khách rõ, thế hàng cho bán đường sá xây đắt là lẽ thường, bấy lâu nay tôi đơn tiệm buôn bán theo đây cho. Nay vì châu thành Caolanh sửa sang mở thêm đường sá thành ra xa bến nước.

Bổn-hiệu bấy lâu nay đặng vững bền cũng nhờ ơn qui khách tưởng tình chiếu cố, nay trước khi tôi tính dời, cũng phải để mấy lời kính cáo cùng qui-khách rõ, cho khỏi lầm lộn. Nay tôi dời lại theo dãy mé sông ngang đình quan Chả-quản cho thêm tiện bến tàu và bến đò, kể từ ngày 10 Novembre 1926 tôi chẳng đến thêm nhiều thứ hàng ở lụa, những Lãnh-Nhiễu, Vân, xuyến, xin nói lắc để thứ hàng Tàu. Còn hàng Bombay Tế-tây, Cẩm hàng, Satin đã các màu, và hàng Hymne, The, Xuyến, Lãnh quản, Lãnh áo, và hàng Ta nữa nên... Lại gia công nhuộm cao gia thêm sự bền chắc. Xin ơn khách ta gần muốn mua vì bán lại hay là mua đã trong nhà đàng, muốn gởi thư đến hỏi giá cả, hoặc là gởi ngay commande đến, tôi sẽ lăng chọn lựa kỹ lưỡng gởi đến qui-ông qui-bà ắt sẽ vui lòng vừa ý, còn giá cả tôi tính rất công bình, bởi qui-khách bấy lâu nay cũng đã rõ cửa hàng của bổn-hiệu, hẳn giữ sự thật thà nhà tôi làm gốc.

Cái xin qui-ông qui-bà, qui-thầy và qui-cô tưởng tình chiếu cố rất thâm cảm thanh tình.

Kính cáo

Chủ nhơn

HUỲNH-BẢT-NGHĨA

Cao-Lãnh.

Lời cảm tạ

Từ khi tôi về làm chủ nhà ngủ Lạc-tỉnh Khách-lầu cho đến nay, cũng nhờ ơn qui khách trong lục châu, có lòng mà thương tưởng đến tôi, ngày nay tôi nỗi danh tiếng cũng nhờ ơn qui khách, cho nên phòng tôi càng ngày càng tấn phát, tôi lấy làm thâm cảm vô cùng, và tôi mới mở thêm phòng để cho qui khách trong khi đau ốm đến mà dưỡng bịnh, mỗi một căn phòng trọn một cái nhà, có một người Boy riêng để sai khiến và siêng năng, có chỗ nấu ăn, có chỗ buồng tắm, nước xài dư dụng, và sửa soạn lại rất tinh khiết, việc trong phòng đau đó hoàn toàn, còn trong phòng Boy đều để sai khiến, rất vừa lòng qui khách.

Ban ngày thì có Chasseur gởi, ban đêm lại có hạch gardien gởi.

Ấy vậy việc trong phòng đau đó tôi đã sắp đặt yên rồi, còn như qui ông qui thầy đi có xe-hơi, muốn để lại phòng thì cũng có chỗ để, còn như có muốn thong thả nữa tôi có garage của tôi và có gardien gởi nữa.

Vậy ngày nay tôi đã sửa soạn trong ngoài cho vừa ý qui khách, nay tôi kính thỉnh qui ông cùng qui thầy sẵn dịp đi Sa-gon ghé lại phòng tôi mà nghỉ mệt lần coi ý như lời tôi nói trên đây không.

Vậy tôi lấy làm thâm cảm trong lục-châu có lòng giúp cho đặng-bang đặng mau tấn bộ, tôi lấy làm đội ơn vô cùng.

NG.-MINH-NGOC đã CHÍNH-TỬNG

Chủ nhơn Lục-tỉnh Khách-lầu

207 Rue d'Espagne. — Saigon.

Kính thính

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET

rượu bạc hà GET

ngon mà vô cùng

Feuilleton No 50

TÂY ĐỘC

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

(Tiếp theo)

Cân Tay-Độc khi bại trận mà chạy càng, chạy một đến xe, may gặp Vệ-Đạt ở đầu kia lớn xem đi lại; Tay-Độc bèn ngừng lại chào hỏi Hàng xăng rồi nói với nàng rằng: « Đã ghe phen công việc gần thành, mà bị cái thằng Bạch-tử-Lang nó làm cho tôi phải thất bại luôn luôn nhơn vậy thiệt là đáng giận, tôi thề với nó chẳng đội trời chung.» Tay-Độc nói chi thì nói, Vệ-Đạt cứ đứng làm thinh, Tay-Độc muốn tỉnh âm mưu với Vệ-Đạt. Vệ-Đạt lắc đầu mà nói rằng: « Xưa rày tôi làm việc gì, đều bị Bạch-tử-Lang nó rõ thấu hết; nếu nay mà muốn làm giống gì ắt nó cũng chẳng tin tôi nữa, mà nếu nó chẳng tin tôi rồi thì làm sao mà gạt nó cho nữa được.» Tay-Độc coi ý Vệ-Đạt đã muốn ngã lòng, bèn dùng cái sự sắn của cha nàng Đỗ-lộ-Tây để lại đó mà dụ nàng. Vệ-Đạt nghe nhắc tới đó thì lại động lòng tham, bèn ước hẹn với Tay-Độc rồi mới tử giã ra về.

Nhắc lại việc Đỗ bột-Na, từ ngày đuổi được Đỗ-lộ-Tây ra khỏi nhà rồi, ở cũng quá mà tu-hú được ở, cho nên bựng ta lấy làm vui đắc lắm; đến khi nhớ lại Đỗ-lộ-Tây vẫn còn thì lại chẳng vui, sự ở ngày sau nàng ắt tranh hồi cựu nghiệp, nên muốn lo mưu mà hại nàng cho tuyệt hậu hoạn.

Ngày kia trời vừa mới xế qua, bựng ta đương ngồi uống rượu, tay cầm ly rượu, tay cầng ban tang, ngồi sử sự một mình, có ý vui chơi lắng nhơn vậy. Thoạt đâu Vệ-Đạt bước tới thình lình, nàng vừa mới bước vào, Đỗ-bột-Na liền đứng dậy mừng rỡ hỏi chào rồi mời ngồi chung uống rượu với mình mà đàm luận. Đỗ-bột-Na liền vội lấy thêm một cái ly, rồi tay thì rót rượu của miệng thì nói Vệ-Đạt rằng: « Hôm qua ta gởi thư cho mi, tưởng khi mi đã được rồi, nếu mi chịu giúp ta, thì ta cũng giúp lại mi, chẳng hay mi nghĩ thế nào? » Vệ-Đạt chưa kịp trả lời, bỗng thấy kẻ gia cựu bước vào bảo rằng: « Cô Bạch-tử-Lang đến xin vào ra mắt.» Đỗ-bột-Na nghe bảo rất mừng, liền hỏi Vệ-Đạt nấp phía sau màng, rồi thò tay vào hộc tủ lấy ra một tờ giấy có viết chữ sẵn để trải ra trên bàn, rồi mới khiến tên đầy tớ ra mời Bạch-tử-Lang vào.

Bạch-tử-Lang vào đến, Đỗ-bột-Na có ý giả say, cứ việc rót rượu ngồi uống mọi mình, sặt sặt sựt sựt, mặt lát lại nhìn ngó nhau mà ngó Bạch-tử-Lang rồi đưa ly rượu ra mà mời uống. Bạch-tử-Lang giận lắm vùng hất ly rượu rớt xuống đất bể tươi. Đỗ-bột-Na coi cũng như không, cứ đứng ngồi qua ngồi lại mà cười và nói rằng: « Nó thấy Bạch! Cái sự nghiệp của anh lại để lại, ngày nay đâu thuộc có một tay tôi nắm giữ, thấy nghĩ đó mà coi, cái vận của tôi phát đạt rất mau, thiệt có phước biết dường nào; thấy chịu làm bằng hữu với tôi hay không? » Bạch-tử-Lang vùng nghe thấy trên bàn có một tờ giấy chi rất nhàn kỹ dị, bèn lấy lên mà coi, tế ra trong ấy có ghi chép và chỉ rành chỗ đầu tư đi-chúc của ông Đỗ-tại Ngọc rằng nơi gốc phía đông cái mấy gian nhà cũ, có một tấm vách vân sơn trắng, trên tấm vách ấy lại có một cái cửa rất bí-mật, trong ấy là chỗ để tư di-chúc của Đỗ-đại-Ngọc Tiên-sanh; cái cửa bí mật ấy vẫn là cửa máy, cách xa vách tường độ chừng 4 thước, ở dưới đất đo lên chừng 3 thước 2 tấc, hễ bất chốt máy nó mà nhận cho đúng thì tự nhiên cái cửa bí-mật ấy ắt mở ra liền. Bạch-tử-Lang xem hết rồi có ý mừng thầm, bèn bỏ đó quay mình trở ra mà đi liền.

Ra Bạch-tử-Lang đi rồi, Vệ Đạt ở sau màng bước ra, Đỗ bột-Na bèn kêu lại kề tai nói nhỏ mà dặn đó mưu kế sẵn sàng. Vệ-Đạt nhứt nhứt ghi nhớ trong lòng rồi từ giã ra về. Vệ-Đạt đi rồi, Đỗ-bột-Na cũng lấy áo ngoài choàn vào rồi đi thẳng qua nhà Ân-đật-Na mà tìm nàng Đỗ-lộ-Tây.

Nay ấy Đỗ-lộ-Tây đương nằm trong nhà mát mình buồn bực, lấy nhựt-báo xem chơi cho tiêu khiển. Thình lình đâu xảy có người xô cửa bước vào. Nàng ngẩng mặt mình đứng dậy để ra là Đỗ-bột-Na nét mặt tươi cười, bước tới cầm tay nàng mà nói ngọt rằng: « Kìa chẳng hãy thức lỗ cho chú, hôi chú lâm nghe lời người ta xuối giục, nói rằng chán chẳng phải là con gái của anh chú, nên chú vội đuổi chân đi; nay chú nghĩ lại mà ăn năn đã muộn.

Mai tiếp

SAIGON — IMP. DE L'UNION TÂN-VĂN

478398

TIRAGE : 1.100 EXEMPLAIRES

Du Journal : MAI-TARNAN

Phải ngừa thuốc giả

Kinh lời tố rõi lục-châu cl u-tiện được tỏ : những các thứ thuốc Cao đơn hoàn tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VỊ TỂ-SANH bổn thân tự công chọn lựa các thứ được nơi nầy danh seu, mà chế luyện cho

được tên thiện tên mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời tăng hình ông phát mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tựng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nông giục để thủ lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn hoàn tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... rồi làm những bao những hộp, nhãn nơ ve giống như như của bổn đường, mà gạt bán khắp nơi xong hầu rem cho kẻ thị ấu biết giả chơn

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG, và hình ông phật mập thì mới khỏi lần đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
38 rue de Canton 38 — CHOLON
Chủ nhơn cẩn cáo

AI CŨNG BIẾT ĐÈN THẮP MANCHONS
HIỆU: SUCCFS
là một thứ đèn rất tiết kiệm, rất chắc chắn và lại rất gian tiện hơn hết.
Có để bán các nơi và tại Saigon thì hãng.

COMPTOIRS DE COCHINCHINE
10-12, rue Sabourain

Đèn nầy màu chiếu sáng rất tươi, đẹp lắm sức sánh từ 250 đến 1.000 ngọn đèn cây.

Giá bạc vàn — Hạ giá rất nhiều

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARRELAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI — SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng XI-MĂN đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời qui vị đến xem, hỏi giá cả và kiểu mẫu.

VỪA RA THÔNG THẢ.

Hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.
gần trại linh tập Ô-ma.

SÁCH NGOÀI BẮC

Quốc văn trích diễm	0$85
Tiếng gọi đàn	0 40
Đại Việt địa dư	0 30
Lương ôn như gia huấn	0 10
Kiêm cố cách ngôn	0 40
Trăm bài tính đố	0 30
Thế lực khách-trú và vấn-đề di dân vào Nam-kỳ	1 00
Tính thành thực của người Nam	0 15
Tờ thông cáo toàn quốc — vụ Phan-bội-Châu	0 10
Tuyên cáo Quốc dân — vụ Phan-bội-Châu	0 06

CÓ BÁN TẠI :
Imprimerie, Librairie de l'UNION
13.— Rue L. Mossard, Saigon

NGHIỆT TÌNH TIỂU-THUYẾT

Đao bút địa ngục

HỒI THỨ NHỨT

(Tiếp theo)

Bổn tộc đã trục xuất chẳng lâm rồi nhơn rồi, lại làm tờ bố cáo, mà ký ấn lại quan. Từ ấy về sau, thời vô công sản của tộc, phải giao lại cho tộc nhơn, chớ Bá-Gia không cần quản được nữa. vì vậy mà Bá-Gia đã mang tiếng xấu xa. lại rằng buồn về sự nghèo khó thân phận rồi chẳng như thế, thật chẳng còn danh giá chút nào cho nên rầu người bạn hữu của chàng. Lỗ thấy bàng chàng trước mặt, thời lánh cho xa, chẳng ai muốn thân cận với chàng. Bất thấy, có khi thình lình gặp nhau giữa đường chật hẹp, chàng chào hỏi thì họ gần đều mặt cái, chớ không đáp lại lời nào hết vì Bá-Gia hồi trước có lánh kiến ngao, ho đã phát giác cả rồi, bây giờ chàng ta gặp hồi thất nghiệp, thời họ lại kiếm ngao chàng. ấy là sự đời có vay có trả, có câu rằng :

« Học cẩn thâm thâm thời, bình ý khí,
« Nhơn sanh hà khổ, bất tương dang ».

Lý bất-Gia đã sa cơ như thế, thời trong nhà sạch sành sanh, gạo không có một hột, tiền không có một đồng không biết vay mượn vào đâu cho được, vợ mang đứa nầy, con rầy đứa nọ, chẳng ta phải cắn răng mà chịu đó thôi. Ôi... van tội bất như bần... chẳng có tôi chi bằng tôi nghèo vậy, bèn chỉ cỏ nhơn có câu : « Song đầu kim tán, trông-si vô nhan, nang li tiếng không, anh-hùng thác thủ » là phải.

Khi đó, chàng ta phải tính phương thế làm ăn, không lẽ điểm nhiên ngồi thị, bèn mua một bổn y-thơ, là sách coi mạch trị bịnh, lại lấy một tấm biển bằng cây khắc bốn chữ : « y phương thần hiệu » mà treo trước cửa của chàng, bởi vậy bênh nhơn xem thấy tấm biển mà bảo nhau rằng : cha chà !.. nay có thầy thuốc nào xuất biển ra đây, chắc cũng một thầy đã giỏi, chớ chẳng không ; kẻ có bịnh nghe đồn, đều tới lui nhà thầy như chợ. người bốc thuốc nầy, người bốc thuốc khác, mỗi ngày hơn năm sáu chục thang, thuốc thường thời hai thang một đồng bạc, thuốc trọng thời hai ba đồng bạc một thang, nhiều thân chủ thì nhẩu tiền. trong tất thảy đã có tiền trăm bạc chục, Bá-Gia bèn mừng thầm mà nói : ta mới làm thầy mà có tiền đầy tay ấy là Tổ đãi cho ta. Chẳng dè, bịnh nhơn uống thuốc của chàng, thời bịnh nhẹ hóa làm bịnh nặng, còn bịnh nặng thời biến làm tử thường mà chết liền, bịnh nọ cũng như bịnh kia, chẳng ai lành mạnh chút nào tất cả, tiền mất mà tật còn như tuồng, các thân chủ đều đề da gián hờn, kẻ thời nói vì uống thuốc mà càng thêm, người thời nói vì phạm thuốc mà bị chết, đều tới thầy mà đòi tiền trả lại, và bắt thầy thường mạng cho người, thêm chi rủ nhau giở tấm biển của thầy mà đốt đi, kẻ thầy bốn chữ « y phương thần hiệu » mà phát giác.

Bá-Gia làm thầy thuốc không xong, lại đem ngòi viết mà làm thầy bói, đi dạo khắp lũng kia qua làng nọ, nghe ai có sự kiên cáo, thời làm đơn làm khai cho người, thêm chi kẻ bị mất con gà con vịt, người bị mất cái áo cái khăn, chàng ta cũng xái biểu thưa kiện tới quan, động lâm trạng tờ cho chủng nó, hễ ai giàu thời một là đơn năm bảy đồng bạc, cần ai nghèo thời một là đơn năm bảy cắc bạc, mà chàng ta cũng làm. Nói về sự đơn khai của chàng, đều là nếu tròn làm méo, bôi trắng làm đen. đặng có tiền bỏ túi thì thôi, chớ không nghĩ tới phước chi hết. Nên bởi nhơn có câu : « bất sa nhà bói » à bởi ngòi viết của chàng ta vẽ mà làm khuynh gia bại sản của người, người đơn-bà nào không lấy tình mẹ con mà làm cho con được một tấm tiền trinh vay mẫu như vậy ?

Chàng nghe nàng nói thì chàng đổi sắc mặt. Chàng nghĩ ngợi giây lát rồi chàng nói rằng :

— Mà nếu người ta gặp được sự trào đó rồi mới làm sao ?

— Làm sao người ta biết được ? Ông mấy tuổi, mấy người đơn-bà p qua sự, tai nắng dầu mới thấy con nuôi, ai ai cũng đều mới nhơ ngo ngác cho chán chường đau. Huống nai con nít mới đẻ ra bú đứa gạo (cũng giống như cứa xây hết.

Nàng đang nói chăm rải ra bộ ra tịnh, nàng đâu biết tánh chàng như làm, mà cầu nói của nàng tai nhà đã lọt vào tay chàng ; nàng đâng biết rằng bởi nàng thương con, muốn cho nó đặng may mắn, nàng chẳng ngại ngần lời nói, nếu khi nàng nói vừa dứt thì nàng tiếp rằng :

— Xin chàng hãy cạn xét, xin chàng chớ nẫu ngại ! chàng đâu biết lòng tôi thương chàng làm sao... mà từ đây tôi sẽ mến chàng nhiều hơn nữa là nếu chàng không lòng đổi sửa cái cạn phẩm cần con tôi, chàng phen nầy từ tôi lòng làm sao nó hân hạnh cái đời của nó. Chàng hãy chịu xét, nhớ nơi chàng mà đưa nhỏ bởi ái-tình của đời ta mà sanh ra trên thế, sẽ khỏi bị oang khinh kỉ là con không cha, là đứa không nguồn. Hàng ngày oang sẽ thấy mặt nó được, oang sẽ oang nựng nó được. Mà oang lại khỏi bị đau lòng rằng tại một chỗ nào, một đứa con của chàng phải cảnh khổ sở, phải chết vì cái lỗi của chàng, bởi chàng là cha nó mà nó lại không biết chàng.

— Giá vậy, oang nàng thì làm sao ?

— Ôi, hễ gì tôi... tôi gài lo cho phần số nó mà thôi.

Chàng ôi, nếu chàng thương tôi, xin chàng hãy vâng giám nó.

Lúc ấy chàng mặt mày xanh lét cũng như mặt nàng vậy, chàng nói rằng :

— Nếu nàng quyết vậy thì nàng hãy theo tôi.

III

Chung quanh cái nôi

Chàng và nàng đã ra nàng vậy, chàng lại muốn nuôi mấy ở ấy vào.

Cùng nói :

— Cha, muốn của nàng đã thẳng được lòng tôi ở... mà kui nầy tôi quên đi. Chàng mới ở nhà đi tới qua bên tôi đi. sao cho dạng.

— Có sao, tôi mạnh mẽ lắm... chàng ki, tôi lo sợ cho tôi vô đến đó, thì mỗi tới tôi tăng trong mình tôi mạnh nhẹ ngồi ở nơi ấy mà phải đi bộ nay sao mà phải tôi đi đó là đi tắm cái hạnh phúc tôi, tôi cái hạnh phúc ấy đó cho tôi, sẽ làm cho tôi [illegible] cái.

Chàng nghe nàng tới nhà rồi thì chàng không ngăn cản sao được, chàng dạy cái mặt xuống ; cả lặng thinh.

Nàng Lưng thấy, nàng lại chàng thêm dạn lòng và nói làm cho đợy nhẹ ý nàng muốn.

(Mất tiếp)

Glycérophosphate ROBIN

Thuốc thần-hiệu về bịnh con nít mau lớn quá, nên xương không mạnh kịp, bịnh yếu nhược trong xương. Cũng để cho con nít đang sức lớn, đớn-bà đang cho con bú, đớn-bà có chửa, uống hay vô cùng.

Lại mệt chi trong gân-cốt thì uống đều hay.

Con nít người lớn chi uống thường hay lắm, nó làm cho ăn ngon và thêm sức.

Làm ra có hột nhỏ mỗi ve có muỗng để lường : Uống 2 hay 3 lường bỏ vô nước lạnh hay là sữa trước bữa cơm. Con nít thì mỗi bữa cơm 1 muỗng mà thôi.

Làm ra từ miếng cứng : Uống 2 miếng mỗi bữa ăn (người đi đường uống tiện lắm).

Làm ra từ bọc chai nhỏ để chít : Thứ nầy mạnh và thần-hiệu cho bịnh gầy xương, tiêu ra đường đau hai cái gân chỗ đau hôn tục kêu là đây, chẳng và ho lao tổn.

Phải nài cái hiệu ROBIN còn món gì khác đừng chịu

Có trữ lại nhà thuốc Thượng-đẳng L. SOLIRÈNE trước nhà hát SAIGON

Chế tạo tại nhà thuốc ROBIN 13 đường Poissay Paris

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC
HIỆU: L. L.
5-7 và 10 MÃ LỰC

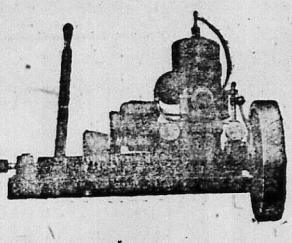

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO TAM BẢN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT *và Giá rẻ hơn hết*
Xin hãy do tại
123, Bd Charner — Saigon
A.C.R.I.C.

Các thứ dầu hôi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hôi Con Cá (Le Pétrole Poissons) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng [illegible] toàn-cầu. Giá đã rẻ mà thấp lại được. Lượng hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

REFINED PETROLEUM
極清光火水 亞細亞公司 牌魚
FISH GRAND
ASIATIC PETROLEUM COMPANY LIMITED

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu hôi nầy

BỊNH ĐAU MÁU — MÒN MỎI YẾU MỆT
HƯ NHƯỢC MẤT KHÍ SỨC
LIỆT MỎI GÂN CỐT

Các qui-vị mệt sức, nhọc lòng nhọc trí, mất gan da, không muốn làm chi hết. Có làm chuyện vì thì càng nặng coi khó. Ăn uống không ngon, tối ngủ chẳng yên, lần lộn hay có chiêm bao thấy đều quái gở. Trí thấp lộn xộn, quên trước quên sau, mất tin cậy lấy mình, lo hệ hoài, tưởng đến chuyện nào thì cũng buồn. Tuy vậy chớ không hệ chi, vì là trong mình mệt mỏi xốn xan yếu nhiệc, nếu nhớ uống thuốc ngọt

L'ELIXIR ZIDAL
của quan lương-y OMNÈS

thì Khoẻ mạnh, sực lực hườn sanh đã cả.

Nhờ thuốc ấy, mà gân cốt đm ái hết bứt rứt, ngủ an giấc, ăn uống biết ngon. Trí hóa sáng lại, hết lo hết sợ. Mình chắc ý biết tin cậy lấy sức mình. Trí thức có lại, nghĩ xa thấy rõ, sức lực có thêm gân chuyện bằng mười, việc chi coi làm cũng dễ.

Giá mỗi ve : 11 fr. 50

Có sách nhà chỉ bảo rõ đã đau, có lời bịnh nhơn và lương. y khen phần chắc, gởi thư hỏi hãng Specialités Neurologiques du Dr Zidzal, 11, Boulevard de Strasbourg, PARIS

CÓ BÁN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

Feuilleton N°. 14

TRỘM DANH GIÁ CỦA NGƯỜI

ÁI-TÌNH TIỂU-THUYẾT

Tác-giả : Pierre DECOURCELLE

II

Không cha

(Tiếp theo)

Nàng vẫn biết ý chồng, nàng lại ngại cho chồng nhọc tánh, nên nàng đến gần chồng mà nói cách rất chầm bầm như vầy :

— Chàng tưởng làm sao ? Con nhỏ nầy nhớ nơi chàng mà được may mắn trong đường đời của nó. Nó vẫn là con không cha, lại ngồi lên, chẳng có thể hưu nó được, chẳng có thể làm cho nó được hân hạnh, mà chàng lại ngại nữa, là ngại ngần làm sao, kìa ?

— Mà không phải con, rồi biểu ta đem trao cho vợ ta làm là con của vợ ta, tai ta làm sao cho yên lòng ta được.

— À, chàng thà là đem cái thây con nhỏ đó mà cho vợ chàng, phải chăng ?

— Nàng nói vậy, mà nàng có nghĩ tưởng cho nàng từ đây mẹ con phải phân ly hay không ? Tình mẹ con mà phân rẽ như vầy, rồi gan ruột nào nàng chịu cho thấu ?

— Phải, mà tôi sẽ can đảm mà chịu được sự phân ly đó... con gái tôi sẽ gần ở, người ta sẽ kiếm nó nó, người ta sẽ trong đó nếu nó

HÀNG TẾT ĐỦ THỨ

Kỳ tàu nầy bổn hiệu mới lại mấy chục thùng hàng lạ, ròng rã thứ tốt thượng hạng đủ màu sắc huê lệ.

Cả trăm thứ hàng lạ tốt đẹp vô cùng, còn các thứ hàng thường thì cũng có lại rất nhiều, như là:

Cẩm nhung, Tố, Saten, Cẩm eôn, Cẩm vân, Nhung tơ, Nhung ren, Gấm nhiều, Hàng Thượng hải, Hàng áo rộng, Tố Bắc thảo, Gấm Long châu, Lụa Lèo, Hàng trắng, Lục soạn Huê-kỳ, Saten ân lẻ, Saten mình cẩm nhung vân vân.

Còn XUYẾN và LÁNH nhuộm đen thì có trữ cả ngàn cây, nhuộm lại Bentre lựa ròng hàng tốt cho nên bổn hiệu dám bảo kiểt không có xuyến lánh hiệu nào dám sánh.

Đồ thường dùng trong nhà hoặc về việc cưới hỏi hiệu tôi, có đủ thứ như là: ở trầu, giỏ bình trà, đĩa ngà, đồ thếu, đồ đi đường, đồng hồ đèn đá cầm thạch, máy hát, đĩa hát, ghế Thonet, giày, dù, khăn, nón vân vân.....

Xin qui khách quan chiếu cố.

HÀNH:

Nguyen-duc-Nhuan

ở Chợ-cũ số 48 và 50, Place Gambetta và số 42 đường Catinat, Saigon

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderson có chế một thứ thuốc hiệu là Đông phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ «Times-báo» tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương y ấy có làm một bài ở đề thuyết như nầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe *uống nó vô hại mà mùi thơm tho; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt đi, uống nó rồi rải mùi nước đái phải khác xa, mà trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.*

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhất vị Salol vào trong Santal tinh kem cho hai vị thuốc hiệp lẫm mới mà trợ lão dương cùng là bổ dưỡng kẻ trai tráng.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào bụng rồi thì mau thảo.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày uống ba tôm hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc *Pharmacie principale* của ông *L. SOLIRÈNE* là bào chế y-khoa tấn-sĩ và nhứt hạng bào chế y-sanh, ngang nhà hát Tây Saigon, có bán.

C.J.BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH

NGƯỜI CỞI NGỰA NÀY

khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

ĐỒNG HỒ LỚN

Kiểu kim thời, kiên cắt cạnh, gỗ như tiêng chuông nhà thờ và thứ thường.

Giá : **23$00, 27$00, 40$00, 45$00, 50$00, 60$00 70$00.**

ĐỒNG HỒ RẺ

Thứ có hộp xách đi đường và thứ trần.

Giá từ : **3$75 cho tới 21$00.**

Hãng R. CHOMIENNE

Place du Théâtre-Saigon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

85. — Rue des Cantons 85. — Cholon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG NHÂN-DƯỢC-TÂN

Phương thuốc tân nầy để chuyên trị các thứ bịnh nhãm con mắt, phát đỏ phát sưng, phát đau, sợ sáng, chói lóa có mây có cườm, hay các thứ bịnh về phong-nhiệt, sanh chắm, chảy nước mắt, hoặc ngứa hoặc đau, sem vết gì cũng không tổ rõ, bịnh nầy phần nhiều thuốc về cang kinh hỏa-độc, cùng phong nhiệt ngoại xâm, mà gây nên vậy; và các chứng bịnh con mắt, mà bị rủi bị bay vào, hoặc bị đánh bị mông mà sưng, nóng nhứt, thiết người già cả suy yếu, mà sanh bịnh con mắt, đặng đến thuốc nầy thấy hiệu nghiệm như thần.

CÁCH DÙNG: Hòa vào một ly nước nấu chính hay là sữa người, rồi lấy vòng tiêu bôc chấm mà điểm vào con mắt, mỗi ngày hồi năm lần.

Giá mỗi ve là . . . . . 0$50

Xe chẻ chân nhẹ nhàn nhứt tỉnh có

HIỆU XE: MALBROUGH, AUTO-MOTION, TALBOT, CHOBERT et . . MPIQUE.

Giá các hiệu xe kể trên đây lại rất rẻ vì giá bọc cao.

ĐẠI-ÍCH Pori-lý bán rất rẻ
N° 343-345, Rue des Marins Cholon, 343-345

Đèn SUCCÈS là một hiệu đèn không có đèn nào sáng, kịp, rất dễ xài, chưng trong nhà lại xứng lắm, có đủ kiểu, đã sáng, dễ cài mà lại bền rẻ.

SÁCH HỮU ICH NÊN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến.	— *mỗi cuốn là:*	1 20
Sĩ hữu bá hạnh	*(để dạy con trai cho biết lẽ nghĩa ở đời)*	0 50
Ấu viện tất độc	*(để dạy con gái cho biết việc tề gia nội trợ)*	1 00
Khuyến sĩ ca	*(để cho học sanh đọc giải muộn và có ích)*	0 25
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn	*(để dạy về Tam cang ngũ thường và học cho biết chữ nước Nam mình)*	2 00
Tứ thơ cuốn thứ nhứt		1 00
Tự vị Tây Nam của ông Đốc Ký có hình bìa mộng		6 00

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:

Nhà in ông Nguyễn-văn-Của

13. — Rue L. Mossard, Saigon

CÔNG-VĂN

(Tiếp theo)

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 19 Octobre 1926

Định cho những người kể tên trong bản sau nầy khẩn đất, những sở đất Nhà-nước có số hiệu họa đồ kể trong bản ấy, theo như các khoản định sau nầy.

HẠT BACLIÊU

TÊN HỌ NGƯỜI KHẨN	TỔNG	LÀNG	SỐ MẪU SÀO m.	s.	th.	NƠI CHỖ
Vo-van-Du	Quan-xuyen	Phong-lac	60	72	70	N. S O. Domaine E. Vo-van-Du
Truong vinh-Truong	»	Hung-my	290	87	60	N. Concessionaire S Hua-v-Chieu et rach Bahinh E Limite allure de Tanhoan et propriété J. Bandon O Hua-vau-Chieu N & S Domaine E Rach thi Tuong O Vo-van-Du
Vo-van-Du	»	»	98	60	00	N E O Domaine S Ng-v-Trieu et Hua-thi Khau N Nguyen-thi-Hien S Nguyen-van-Trieu E Hua-thi-Khau O Domaine
Nguyên-thi-Hien	»	»	40	25	60	N & E Domaine S J. Bandon O Hua-thi-Khau N Ng-n cai bat S Domaine E Lung cay Cua O Hua-van-Chieu
Nguyen-van-Trieu	»	»	50	05	00	N & S Domaine E O concessionaires N rach Bahinh S & O Domaine E Le-thi-Huan N Concessionaire S & E Domaine O Lung-Ngan
Nguyen-thi-Ngô	»	»	24	90	00	N Mai-van-Bay S Rach Bahinh S Domaine O rach Bahinh et Mai-van-Bay
Hua-van-Chieu	»	»	50	32	00	N Mai-van-Ty S Rach Bahinh E concessionaires O S Dap-Bap
Nguyen-phu-Cuong	»	Tan-hung	43	20	40	N J. Bandon O Trinh-van-Lieu
Mai-hun-Qui	»	»	300	00	00	S J. Bandon E Domaine O Trnong-v-Trnong
Nguyen-van-Mau	»	»	300	00	00	
Ma-van-Giao	»	»	300	00	00	
Mai-van-Bay	»	»	300	00	00	
Joseph Bandon	»	Hung-my	54	20	90	
»	»	»	245	45	60	
			99	74	00	

Người khẩn phải lập đơn đóng thuế đất ấy.

Số đất khẩn nầy chẳng đặng bán hay là nhượng cho người ngoại-quốc mà không có phép Nhà-nước cho trước cho mình bạch

Sự bán hay là nhượng mà trái các khoản nói trên đây thì phải bị hủy bỏ vì việc chung.

VIN TONIQUE

ET

M-NUTRITIF

Du Docteur RIP

Tỷ-sanh TỬU của Lương-y RIP chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đã thấm mỏi, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cả lên thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Còn con nít hệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng xe hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm hết, da thịt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là bạ đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 189, Cholon.

Dépôt Pharmacie France-Française 189 Rue Marins Cholon.

Sté Industrielle d'Exportation et Entreprise Saigon

95. — Rue Catinat. — 95 Saigon

Dây-thép: Sindex Saigon — Dây-thép số 551

Máy xay Lafon de luxe

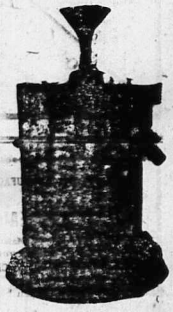

Hiện nay tại hãng có bán máy xay gạo kiểu tây, rất chắc chắn và gián tiện vô cùng, không còn thứ máy xay nào dám sánh. Trong 24 giờ đồng hồ có thể xay ra được 7, 10, 15, 20 25 và 30 tấn gạo trắng, tùy theo thứ máy.

Kiểu máy xay còn một điều rất tiện hơn hết là chẳng cần gì chủ mua phải mướn tay thiện nghệ về nghề máy móc ráp mới xong; nào sường nào máy chỉ có vặn bù-lon (ốc) là thành.

Về giá cả muốn biết, cứ đến Sindex đại-lý hãng Lafon ma thương nghị.

Hãng sẽ vui lòng tiếp rước, mỗi khi ai muốn cần hỏi đều chi.

SỮA

NESTLÉ

Thường dùng trong các nhà Dưỡng-đường trong xứ Nam-kỳ.

Chư-tôn phải nài cho được nhãn sữa có ký chánh thì mới được đẹp lòng.

Thuốc mới bài, uống vào lỗ miệng, trị

BÌNH TIÊM LA

Uống thế khỏi chích thuốc